

ትግላችን ዜና

በአውሮፓ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማህበር የተዘጋጀ

Prepared by the Ethiopian Students Union
in Europe

Vol.2 No 2

P.O. Box 3198 Stockholm, Sweden

ርእሰ አንቀጽ /ሀገራችን የሀገራችን ቀዝተኛ ተቃራኒነት ህዝባዊ የተገለጸ ቀገር አዘጋጅ/	ገጽ 1
• የቀዳሚ ባለባለባዎች ፍ/ቤት መቀረብ	ገጽ 4
• ሁለተኛው የወደጋገነ አርዎጃ	ገጽ 6
• በአካላዊ ሥ/አ/ኮ ስለገዛያዊ የኢትዮጵያ ሁኔታ የተሰጠ መገለጫ	ገጽ 9
• የደርግ የኢት. ጋዜጦች ከገጽ የመከፋፈል መገራ	ገጽ 13
• በአካላዊ ሥ/አ/ኮ የተሰጠ መገለጫ	ገጽ 17
• ከአባት ወደላጅ የተሰጠ ደብዳቤ/ሰብ ወለድ/	ገጽ 19

Problems of Organisation in Ethiopia	28
The Question of Working Class Party in Ethiopia	42

ህዳር 1967

NOVEMBER 1974

ርዕስ አንቀጽ

ህገ መንግስታዊውን ቅዠት ተተህ ሁላቸውን የሰፊውን ህዝብ የተገልጽ ገደ

አዘጋጅ

የጥላታዊውን ስርዐት ያናጋው የመጀመሪያው የህዝብ ተገልጽ ገደ ሁላቸው ኩቲውን ተከተሉ መዋጣትን በማስተጋባት ላይ ይገኛል፡፡ ስፊው ህዝብ ያለፈትን ወራት ተገል ለምድ እየደቀሰና ረጅም ተምህርቶችን እየቀሰመ፣ተቸቱን በማደራጀትና ለመጨማሪያ ገጥሟል፡፡ ሃይሉን በመስበሰብ ላይ ነው፡፡ በሌላ አነጋገር አሁንም ቢሆን በኢትዮጵያ አብዮታዊ ሁኔታ እንደተገባ ራራ ነው፡፡ በዚህ አኳያ ተራማጆች ከዚህ የፖለቲካ ገደ ተነስተው ከርሱ ጋር ተመጣጣኝ የ ሆኑ ታክቲካዊ መተላለፍ የህዝቡን ረታዮችና የተገል ወደፊት ለማራመድ ተገቢ መሪ ያሉቸዋል፡፡ መወርወር ይኖርባቸዋል፡፡ ማለትም ለመጨማሪያ ገጥሟል፡፡ የህዝቡን የፖለቲካ ገደት አደግሰው ከፍ ለማድረግ፣ተቸቱን ለማዘጋጀት፣የተበታተነውን የህዝብ ተገል ለታቀደና አደራድተ በህዝብ ጠላቶች ለታገደ የማይቻል የለውጥ ማዕበል እንዲሆን ለማድረግ ከመቼውም ጊዜ ይበልጥ ዛሬ መጣር አለባቸው፡፡ ይህን ተገባር በሚገባ ለማከናወን የሚችሉት ከገንዘብ አካባቢያቸው የሚፈልቁትን በምናት ሆነ/አና በቅዠት ላይ የተመረከተ የፖለቲካ አስተያየቶች ወዲያ ጥለው ከተጨማሪው የህዝብ ተገል ለመጥሃድ ሲቸሉ ብቻ ነው፡፡

ቅዠታዊ ከምንላቸው አስተሳሰቦች አንዳንዶቹ ከገጠኑ ከበርቱ አካባቢ የሚነሱት አንድ ፡ ጊዜያዊ መንገስት ይባላል፡፡ አንድ ፡ የህዝባዊ መንገስት ምርጫ አሁን ፡ና የመሳሰሉት ናቸው፡፡ ከዚህ በፊት ደጋገመን እንዳስረዳነው በኢትዮጵያ ውስጥ ባሁኑ ጊዜ ህገ መንግስታዊ አዋጅ፣ህዝባዊ / ቋሚ ሆነ ጊዜያዊ/መንገስት የህዝቡን ተገል ወደፊት የሚያራምዱ መሪ ያላት አይደለም፡፡ ኢሜግራሽንና ፊውጋሊዝም እያሉ የህዝቡን ጥቅምና መብት ሊያስጠብቅ የሚችል መንገስት ሊኖር አይችልም፡፡ ይህ ከሌላ ጭቅን ህዝቦች የተገል ታሪክ የቀሰም ነው ተምህርት ብቻ ሳይሆን ያለፈት ወራት ያገራቸዋል ጭቅን ህዝብ ታሪክ ይህንን ይመስክራል፡፡ በታላቅ ተጋድሎ የተገኙት የህዝብ ነጻነቶች እነሆ ተገራዊል፡፡ በመገረፍም ላይ ናቸው፡፡ ይህም የሚያሳየን የጥላታዊው ስርዐትና ኢሜግራሽን ከህዝቡ ነጻነቶች ጋር ፈጽመው ሊቻቻሉ ባንድ ጣራ ስር ሊኖሩ እንደማይችሉ ነው፡፡ አንቶ ሌላውን የገደ ማስወገድ እንዳለበት ነው፡፡

እነዚህ የኢትዮጵያ ህዝቦች ጥንድ ጠላቶች እያሉ ከህዝቡ የተወጣጡ ጊዜያዊ መንገስት ጭቅን ክብራቸው የሆነ ህዝባዊ መንገስት ያስመርጥ ማለት እነዚህን ሁለት አብረው መኖር የማይቻሉ ነገሮች/የህዝቡ ነጻነትና ዉጅቻ ስርዐት/ለማስተሳሰብ የሚቀርብ ጥጋዜ ነጠቅ ነት ነው፡፡ በኛ እምነት ኢትዮጵያ ውስጥ ክብራቸው ስርዐት ሆነ ክብራቸው መንገስት ሊኖሩ የሚችሉት ኢሜግራሽንና ፊውጋሊዝም በህዝቡ የጦር ተገል ድል ሲመታ ብቻ ነው፡፡

የዚህ ጊዜያዊ መንግስት ተገባርቶ ተብሎ ሲተረጎም ለህዝቡ ጭክራ ህዝብ ነጻነቱን ማስጠናቀቅ ህዝባዊ/ፖለቲካ/ የሆነ መንግስት ማስፈረግ ነው ይባላል። ነገር ግን ለህዝቡ ጭክራ ህዝብ መብቶች መስጠት ማለት ምን ማለት ነው? ነጻነት መቼ ጊዜ ሲሆን ከሰላም እንደመጣ ጥበብ ለምንድን? ለህዝቡ ጭክራ ህዝብ ነጻነቱን መስጠት ማለት ህዝቡን የሚቀነት ነጻነትን የሰጠውን የህዝቡን ነጻ መስጠት ያለውን ሃይማኖት-ሥነ ምግባር-ሥነ ምግባር-ሥነ ምግባር-ሥነ ምግባር ማለት ነው። በሌላ አገራት ለህዝቡ ነጻነት መስጠት ማለት ለህዝቡ ባርነት ቀጥተኛ የህይወት ጥቅም ያላቸውን መደቦች ከምድር ገደብ ማጥፋት ማለት ነው። ለህዝቡ ነጻነት መገኘት ሌላ መንገድ ሊኖረው ሌላ ተርጉም ሊሰጠው አይችልም። የህዝቡ ነጻነት መቀላቀስ የሚለው መግደብ ማለት ነው።

በጥቅም መልኩ ጥርጣሬ እንዲሆን ነገሩን በገጠር/ፕራክቲካል/ደረጃ እንመልከት። ለሰጠው ምሳሌ ህዝቡን ሲረገጥ ሲዘርፍ የኖረው ያበጠ ሲጠጠር የህዝቡን ነጻነት ያከብራል የሚል ጥያቄ ለሰጠ ህዝቡን እንዲፈታ ያድን። የነበረው ሠራዊት ከባህት ጊዜ ሥራ የባዘነበት የነፍሰ ገዳጭ የፀጥታ ቡድን? እንገዳለን እነዚህ ሁሉ እንዳሉ የሚባሉ ስለህዝባዊ መንግስት ምርጫ ማውራት ምን ይባላል? ንገረውን እንደከበት የረገጠው ባላባት እንደአውራ የረሸው ወታደር ፖሊስ ወዘተ... እያሉ ግድ የለህም፤ አይነሱም፤ ሄድ ህዝባዊ መንግስት ተሰጥቶ ሆኖ ሆኖ ነው። እኛ ግን የራሱን መንግስት ለማቆም የምትችለው እንደ ነቀጥህ ተደራጅቶ ማሳተፍ ሆኖ ነው። ሃይለ ስትደመስሳቸው ብቻ ነው። ከመራራው ተገል ሌላ ሌላ የነጻነት ጉዳይ የሚቀይሩ ሆኖ ሆኖ አድርገው ረገጠህ አባራቸው ነው የምንለው።

ነጻነት፤ ነጻነት እያሉ መሆን ብቻ አይደለም። ነጻነት እንዲሁ ተደርጎ ሊገኝ እንደሚችል መንግስትን ማሳየት ያስፈልጋል። አሁን ባለው የኢትዮጵያ ተዛባዊ ሁኔታና የሃይለ ገንጦን የኢሥፌያሊስቶችና የህዝቡ ጭክራ ጥቅም ማሳየት የሆነው የወታደር መንግስት ወደቀ የህዝቡን ጥቅምና መብት በሚያስጠብቅ መንግስት እንዲቀርብ ሊሻገር አንፈልጋለን። ጥያቄው እንገዳለን ይህ ደርግ እንዲሁ አድርጎ ይወደቅ? በምን ላይነት መንግስት ይተካ? ነው። የኛ መልስ ደጋግመን እንደገለጥነው ሁሉ ከኢሥፌያሊስቶችና ከፈውዳሊዝም መውደቅ በፊት በነዚህ ሁለት የኢትዮጵያ ህዝብ ጥገና ማሳተፍ ተደራጅቶ የሚባል የፖሊስና የጦር ሃይል ከመደምሰብ በፊት የህዝቡን ጥቅምና መብት የሚያስጠብቅ መንግስት ለመጣ ስለሚችል ከተደራጀ ህዝባዊ የጦር ተገል በኋላ በሚመሰረተው ህዝባዊ መንግስት ይተካ ነው የምንለው።

ጊዜያዊ መንግስት ይባላል ከሚለው አኳኋል የምንሰማው ገን ደርግ ውረድላንና ከህዝቡ ለተወጣጣ መንግስት ቦታ ለተቀኘባልሆነ ተገቢ ፈቀድ ብለህ አብረህ አስቀምጠው የሚል ነው። የህዝቡን መብት የሚያስጠብቅ መንግስት ለማቋቋም አሁን ያለውን የተደራጀ የጦርና የፖሊስ ሃይል መደምሰብ አስፈላጊነት በፍጹም አያነሳትም።

አረ ለነገሩ ከመጀመሪያው የህዝብ መላቸው የፖሊስ-ቲያ ሰልጣንን መልካም ረያ ላቸው ሆኖ በወርቅ ላይ አድርገው ለህዝቡ የሚያስረክቡት? ገፋ ሲል የህዝቡን ተገል ለማቋቋም ሲሆን ደርግ የፖሊስ-ቲያ ሰልጣን የሲቪል ልብስ ለመለቀቅ፤ ሰልጣንን አካፍሎ ለሚሰጥ ለመደብ ባለደረቦች እንዲያጋራ ወይም አሳልፎ እንዲሰጥ ይገደድ ይሆናል። ለዚህም ነው ይህ መንግስት ቢቋቋም እንኳ የወዘአደረፍ የአርሶአደሪ መንግስት ሊሆን አይችልም የምንለው። ይህ መሪ ያል/የሲቪል መንግስት ይባላል/መለቀቅ ያላደረገ መንግስት ይቋቋም ይላል እንጂ ምን ላይነት የመደብ ይዘት እንዳለውና ለኖረው እንደሚገባ አይገልጽም። በተረፈ የኛ መሪ ያል ሲሆን የሚቻለው የህዝቡን መሠረታዊ ፀረ ሥነ ምግባርና ፀረ ፈውዳሊስት የተገለጸ አቅጣጫ ስለሚያገፃግርና ይህንን በሌላ ሲቪል ወይን ወታደር በሚል ገጠጠ ጥያቄ ስለሚተካ ነው።

ከገንዘብ ጊዜያዊ መንግስት ባዮች አዛባቢ እንደምንሰማው የጊዜያዊ መንግስት መቀም የህዝቡን ተገል ወደፊት ሊያራምድ የሚችል መቅጋገፊያ ደረጃ ሊሆን ይችላል እየተባለ ይተረካል። ባህት ጊዜ ይህ ላይነት መንግስት የገጠነ ከቦር ሕዝብ ጋር ጥቅም ማሳየት እንደሚችል እንዳይታይ የሰፊው አርሶአደርና ወዘአደር መንግስት ሊሆን ስለሚችል ለሰፊው ህዝብ ነጻነት ሲሰጥ የሚችል አይሆንም። ታዲያ እንዲሁ አድርጎ ነው የህዝቡን ተገል ወደፊት ሊያራምድ የሚችልው? ስፊት ህዝብ ጥቅም ለመጠቀስ ለሚችል መንግስት ስናሰላፈው ተገልጦ እንዲሁ አድርጎ ወደፊት ሊያራምድ እንደሚችል ፍጹም በወር ነው። ከመሰረቱ ታሪክ ያሳሉ ለመቀሰ ያህል ይህ ላይነት አባባል በረሲያው አብዮት ወቅት ሚኒስቴሩን የሚባሉት አድርገው ባዮች ከወሰኑት አቋም ጋር በጣም የተቀረበ ነው። ያኔ እነዚህ ሚኒስቴሮች "ጊዜያዊ መንግስት ይባላል" ይሠራሉ ወዘተ... ይህ ሁሉ የህዝቡን ተገል ወደፊት ይገልጻል" ብለው ፋን ታቸውን ያዝታሉ ነበር። መክራቸው የወዘአደረፍና የአርሶአደሪን ተገል ለማሳካት የከቦር ሕዝብ መደብ ያይል እንደሚጠጥ ለመርዳት ነበር። እነዚህ ይህን አድርገው አቋም ለቦር ተመታለ የነበረው ስርዐት ባይደመሰሰ ማናቸውም ላይነት ጭክራ ህዝብ ስርዐት ሊቀም እንደሚችል በሚገባ አሳይተው ነበር። ታሪክም የነጻነት አቋም ተከክለኛ እንደነበር አረጋገጠ አልፏል። በኛም እውነት የጊዜያዊ መንግስት መቀም ሲባል ነገር የተገለጸ ማሳየት ሳይሆን የሚያደናቅፍ የሚባል ነገር መከሸፍና ከገብ አለመድረስ የሚቋረጥ ነው። ቢቋቋምም በአድሃሪያቸው ህዝቡን የመቅገጥና የጭክራ ከፊት ከመሆን አልፎ እንደገና።

ጊዜያዊ መንግስት ህዝባዊ መንግስት ለማስፈረግ ጥርጣሬ የህዝቡን መሰረታዊ ጭክራ ህዝብ መብቶች ለማስከበር እንደሚችል አየን። እነዚህ ጭክራ ህዝብ መብቶች የሚገኙት ሰፊው ህዝብ በጦር ተገል አድሃሪ መደቦችን ደምጥሞቸው ሲያጠፋ ብቻ ነው። ስለዚህም ባህት ተገል ደረጃ የህዝቡን የፖሊስ ጥያቄና የደርጅ ተጥቃሚ ከፍ ማድረግ የጊዜው የኛ ጥሪ ነው።

ተፈጻሚዎች ሁሉ ሰፊውን ሀዘብ እየተቃረኑ ለሚመዘገቡ ገጥሚያ ጭንቀትና የትግል ሃይላቸውን ቅርጽ እየወሰደ በመሄድ ላይ ያለውን ሁሉ ተናግሮ ሀዘባዊ እንቅስቃሴ ለማድረግ ጥላቀቱን ተቀባሚ ተገባራቸው መሆኑን ወገንዘብ አላባቸው፡፡

ፀረ-ኢትዮጵያውያን የወታደር አስተዳደር ይውደዱ!!
ፊውላሊዝምና ኢምፒሪያሊዝም ይውደሙ!!
ሀዘባዊ ኢትዮጵያውያን ሪፖብሊክ ይኑር!
ድሉ የኢትዮጵያ ሀዘቦች ነው!
— ተገላቸን ዘና—

የድር ባለሥልጣኖች ለፍርድ መቅረብ

በቅርቡ የድር ባለሥልጣኖችን ጉዳይ የሚያይ የወታደር አስተዳደር ጠቅላይ ፍርድ ቤት አባሎች ቃለ መሃላ እንዳደረጉ የመገንባት ጋዜጦች አወርተዋል፡፡ እንደሚጠበቀው በቅርቡ ቸሎት ተደምር የድር ባለሥልጣኖች ለፍርድ መቅረባቸው አይቀርም፡፡ ስለዚህ ጉዳይ ሃሳባችንን መገለጽ እንወዳለን፡፡

ነገሩን አተኩር ለሚያውቁ ጠቅላላው ቸሎት አስቂኝ ይሆንበታል፡፡ ለፍርድ ቀረቡ ይባላል እንጂ በርገጥ የሚደረገው ለተከላከሉት ማለት ለድር ባለሥልጣኖች የማይለጩ በር እየተከፈተላቸው ነው፡፡ ስረ ለመሆኑ እነዚህ ሰዎች ፍርድ ቤት የሚቀርቡት በምን አንጻር ነው? የሀገሪቱን ጥቅም እንደሚላው በደላቸው መረጋገጥ አላበት፡፡ እንደ ገፀህ ኢትዮጵያውያን ነው ቸሎት የሚመለከታቸው? የሚመለከቱ ይገኛሉ ነው፡፡ ገና ነገር ለመተከታትና ወንጀለኛ እንደሆነና አንድ ተሰልጣኝ እንደተባለን ለማውጣት ሀ ተብሎ ገና መደመሩ ነው፡፡ ምስክር መረጃና ጠባቂነት ሲሰጥ ነገሩ መጥተፍ መጠምጠሙ አይቀርም፡፡ ወዲያ ወዲህ ሲባልም ለወንጀለኛ የተከፈተው ቀዳሳ መስፋት አይቀርም፡፡ በተረፈም ተከላከሎች ጥፋትን እንደአገር ኪስ እየተቀባበሉት በዚህ ሲባል አንድ ሁለት ሦስት ላይ አላባወቱት አባዛኛቸው ቀጣት ማምለጣቸው አይቀርም፡፡

ይህን ኮሚሲ ገና ቸሎት ከመደመሩ ለማግኘት ቸላናል፡፡ ለምሳሌ በወሎ ጠ/ገዛት ስለደረሰው ረዛዝ የቀደምት አራት የአርባ ሚኒስቴሮች መርጫው ኮሚሽን ፊት ቀርቦው ሁሉም ሃላፊ ነጥብ ዘይቤ ወይም ተቀባብሎ የወሉን ሀዘብ በዓቶቹ ሳይቀጡ የማይለጩ በር በማዘጋጀት ላይ መሆናቸውን ፍጥ አሳይተዋል፡፡ የድርው ጠ/ሚኒስቴር አከላኤ ሀ/ወለድ እንደሁ በተራው መርጫው ኮሚሽን ፊት ቀርቦ ተጠያቂው እኔ አይደለሁም ኃይለ ሥላሴ ነው! ሌላ ጠቅላይነት፡፡ ኃይለ ሥላሴ! እኔ አይደለሁም እገዛለሁ ነው! እንዳይልብኝ!

ስረ ለመሆኑ እነዚህ ሰዎች ለምንድን ነው ፍርድ ቤት የሚቀርቡት ጥፋቱ ለመሆናቸው ገና ሊረጋገጥ ወፊው ሀዘብ እነዚህን ደም መጣጦች ሊያወደዳቸው ከተነሳባቸው ከዚህ የበለጠ የወንጀለኛነት ማረጋገጫ ከየት ሊመጣ ነው ወፊው ሀዘብ የሚጠይቀው እነዚህ ሰዎች ፍርድ ቤት ቀርቦው ሁሉም የሚያውቀው የገጣ ታሪካቸው በድጋሚ እንደገለጹ ወይም እንዲቀበሉበትላቸው ሳይሆን መስቀላቸው ነው፡፡ ይህም ለፈጽሞት ወንጀል ብቻ ሳይሆን እነዚህ ሰዎች እስከ ካላጠፉ ድረስ ፀጥታ እንደሚኖሩና እንደሚያውቁት ስለሚያውቀው ነው፡፡ እነዚህን ሰዎች የከሰሱ ሳቸውና ለፈርደባቸው የሚገባ የበደሉት ጥቅን ሀዘብ ብቻ ነው፡፡ እንደ ማናቸውም ዓይነት የደርግ ፍጡር የሆነ ቸሎት አይደለም፡፡ ሰፊው ሀዘብ እነዚህን ወንጀለኞች ተቃውሞ ሊጥላቸው በተነሳ ጌዜ ፍርድ ቤት እንደሚላባቸው እንቅስቃሴዎችን፡፡

ሰፊው ሀዘብ የነዚህን ወንጀለኞች ሥራ ለማወቅ ዓይኑን በጉጉት የከፈተበት ወቅት ሳይሆን እነዚህን የቀረቱን ደም መጣጦች ለመቅረግ የተነሳበት ጌዜ ነው፡፡ ገና የተከላከሉትን ወንጀል ለማረጋገጥ የሚደረገው ጋጋታ ከላይ እንደጠቀስነው ነገር ለመተከታትና የሀዘቡን አስተሳሰብ ከትግል ሚና ወደ ቸሎት ለመሰባበት የተጠነባበቀ ዘዴ ነው፡፡

አድሃሪዎች ይህን ቸሎት የሀዘቡን አይን መሰጠት እንዳያደርጉት ተፈጻሚዎች ሃላፊነት አላባቸው፡፡ ከዚህ ቸሎት በሚከተል ፍርድ የሀዘቡ ጠላቶች እንደሚወገዱና ደርግ በኢትዮጵያ ጥቅን ሀዘብ ስም በሀዘቡ ጠላቶች ላይ በቀላቸውን ሊመጣላቸው እንደሚችል እንዲያውም ከነዚህ የድር ባለሥልጣኖች አኩላ መወገድ ያለበት መሆኑን ማሳየት አላባቸው፡፡ ባጭሩ ይህ ቸሎት የሀዘቡ ማድና ገሪያ ሳይሆን ከደርግ ጭምር የሀዘቡ ጠላቶች ማጋለጫና የሀዘቡ ጠላቶች የሚወገዱትን አውነተኛ የትግል ጉዳና ማሳያ የመቀስቀሻ መድረክ እንዲሆን መጣር አላባቸው፡፡

የሀዘብ ጠላቶች ከቀጣት ለማምለጥ ላላገኙት ኢትዮጵያውያን ኢትዮጵያ እንታገል
ድሉ የሀዘብ ነው ከኃይሉ አድነው

/ይህ ጸሐፊ የተጻፈው በድባ ያሁሉ አስረኛቸው ሳይገደሉ በፊት ነው፡፡ ምንም እንኳን 60 ያሁሉ በኢትዮጵያ ሀዘብ ላይ ከነሱ ያላነሱ በደል የፈጸሙ የቀደምት ባለሥልጣኖችና የበዘባቸው ስርዐት ዋና መሪ የነበረው ኃ.ሥ. አስባሁን ምንም እርምጃ ያልተወሰደ ባቸው በመሆኑ የጽሁፉ መልእክት አላረጀም፡፡— ተገላቸን ዘና/

ባለፈው የተገላገጥ ዘፍ ርዕሰ አገዳጽ ውስጥ አገዳባዩንም ሁሉ ረብሶብኑ ረዥም ጊዜ አዳደረሱ የሚለው የገጠነ ከበር ተፋሰፍና የኢትዮጵያን ህዝቦች ተገላ ወደወገኑ የሚያዘነበል የወደመሪያው አርዳኝ ነው ብለን ነበር። አገደጠበቅ ነውም ሀ ያለ ሁ ማለት አይቀርምና የአጭር ጊዜ ፈላጎፍቶ የሆኑት የኢዛፍ መሪዎች/ባሌላ አጠራራቸው የፈረደባቸው መሪዎች/ከኢትዮጵያ ህዝቦች ተገላ የመራቁን ሁለተኛ የወይንላ አርዳኝ ወሰደዋል። ይህም በቅርቡ ባሰራውት ስራሰል መገለጫ "Statement on the Provisional Military Government of Ethiopia" በገሃድ ይታያል። በዚህ ታሪክ ሲያስታውሰው የሚኖረውን የሚከተለውን መሪ ሃሳብ አናገኛለን።

"Imperialism and its ubiquitous C.I.A., the C.I.A. trained majors and captains and the comprador bourgeoisie are now together consolidating a fascist dictatorship. The people(?) oppose this by proposing (not struggling? - T.Z.) a provisional civil government. Support for the people's choice is imperative if a civil war is to be averted in Ethiopia. Otherwise a civil war is imminent in Ethiopia and the WWFES solemnly declares that the responsibility lies entirely on the shoulders of the U.S. imperialists and their paid agents in Ethiopia. (Title, see above, p.5. Emphasis and words in brackets ours)

በሰላሊዎች ጦርነት አገዳህ አይነት አነጋገር፣ አገዳህ ዓይነት የጥያቄው አቀማመጥ በተረጋገጠ ዘንድ ታይቶ አያውቅም። በተረጋገጠ አገዳህ ስጦታው ረብሶብን ማለት የሰላሊዎች ጦርነት ማለት ነው። አገዳሪው የሰላሊዎች ጦርነት የሚያገጥሟቸው የከረረጉ የመደብ ተገላ ነው። የረብሶቹ የጥያቄና የጥያቄው ወዘተ... ረብሶቹና ተገላው ለሰላሊዎች ጦርነት የተባሉት ነበሩ። በአገዳህ ህብረት ሰብ ውስጥ ያሉ ተወያኝ መደቦች ተነስተው በወያኞች ላይ የሚያውቁት ጦርነት የሰላሊዎች ጦርነት ይባላል። በዚህ ሌላ ትርጉም የሚሰጠው ህዝቡ ላይ ከፍተኛ ጥቅት ያላቸው፣ ህዝቡ ወዳጅና መላኩን ለይቶ ስለሚያውቁት አርባ፣ ከርባ ይዟቸዋል። የሚል ገምት የሚነሱ አድሃሪዎች ብቻ ናቸው። በ፡ሰላም፡ ጊዜ የተወያኙ ደም አገደግደደበ ሁሉ ህዝቡ ታች ሀይሎቹን አሳልፎ ለመስጠት የርግ ሲነሳ፣ ደም ይፋሰሳል። በሚል መጻይ ይያየዋል። ደም አገደግደደበ የሚሰጥበት ፀረ-ረብሶቹን ሀይሎች ብቻ ናቸው።

በዚህ አኳያ ባሁኑ ተወያኝ ሁኔታ በሰላሊዎች ጦርነት መዋገጥ/imminence /የሚረዳት ሰላረብሶቹን መደመር መናገር ነው። ይህም በመሆኑ የሰላሊዎች ጦርነት አገዳይ ነሳ የሚገኝ ፈጠራ፣ ረብሶቹን ለማገድ የሚፈጠረው አድሃሪዎች ብቻ ናቸው። የኢዛፍ መሪዎች በበዙላዊው የሰላሊዎች ጦርነት አገዳይ ነሳ ለመክራ በነባራዊ ደረጃ /objectively /ከናዊው የህዝቡን ረብሶቹና የተገላ አድገት ተያር ነው መሰለፋቸው ነው።

እነዚህ ጋዞች የሚከተሉትን የታላቅ ሌሊት ያላት ልብ በለው አገዳሪነት አገመክረዋል።

"Civil war is the sharpest form of the class struggle, it is that point in the the class struggle when clashes and battles, economic and political, repeating themselves, growing, broadening, becoming acute, turn into an armed struggle of one class against another." (Lenin, Collected works Vol.26, p.29)

"Civil wars, i.e. wars waged by an oppressed class against the oppressor class, by slaves against slave-holders, by serfs against land owners, and by wage workers against the bourgeoisie, are fully legitimate, progressive and necessary." (Lenin, C.W. Vol.21, p.299)

"He who accepts the class struggle cannot fail to accept civil wars, which in every class society are the natural, and under certain conditions inevitable, continuation, development and intensification of the class struggle. That has been confirmed by every great revolution. To repudiate civil war, or to forget about it, is to fall into extreme opportunism and renounce the (socialist) revolution" (Lenin, C.W. Vol.23, pp.78-79. Emphasis ours.)

በና ለስተያየት የተረጋገጠ ተገባር፣ ሰላሊዎች ጦርነት ማለት ረብሶቹን የሚታገድበትን /to avert civil war /መገደብ መሻት ወይም መቆከር ሳይሆን በሙሉ ጋይላቸው ይሆን የሰላሊዎች ጦርነት፣ ይህን ከፍተኛ የተወቀቀ መደቦች የነጻነት ተገላ ማድረግና መቀጠል ነው። የህዝቡ ተገላ እዚህ ደረጃ አገዳርሰው የህዝቡን የፖለቲካ፣ የድርጅትና የጦር ተቋማት ማዘጋጀት አለባቸው አገደ ለአድሃሪ ጋይሎች ይህን ይህን ማድረግ አለባቸው። ለሰላሊዎች ህዝቡ ይነባባታል/otherwise a civil war is imminent /በማለት የህዝቡን መላኩን ለመቆከር አይነው። አገዳሪው ሃላፊነትን በተከሻቸው ላይ ለመሸከም አረባቸውን ያዘጋጃሉ አገደ እኔ የለሁበትም/responsibility lies on your shoulders... /በለው አይናገሩም። ይህ ዐዋት የሌለው የገጠነ ከበር ተፋሰፍ አድር ባይ ደላላነት አገደ የህዝቡን ተገላ የሚያራምድ ፖለቲካ አይደለም። በመደብ ተገላ ውስጥ የሚጠበቅ አቃ መውሰድ፣ አድገት ከነገሩ ማጠቃለል ህዝቡን ተገላ መገለል ነው። ተገላን መከራ ነው። በመደብ ተገላ ጥያቄዎች ላይ ሃላፊነትን መሸከብ አያገባኝም ማለት አይቻልም።

በተረፈ የኦርቶዶክስ ነጻነት ተዋጊዎች በአድሃሪ ጋይሎች ላይ ያወቁትን ጦርነት በሚያፋና መብት ባሁኑ ጊዜ፣ ገብረው መሪ ላራሹ የሚለውን መሪ ታላ አገደገባው/የገባው በተከሰሰው አኳያ ነው። ሥራ ላይ ለማዋል ከገላኙ መሪ ለመገጠም ሲነሳ በምናይበት ባሁኑ ጊዜ፣ ወዘላይ ለመብት ተነስቶ በወታደር አፈወዝ አገዳሪ ሲገደድ ሲረሸግ... ወዘተ. የሰላሊዎች ጦርነት አገዳይ ነሳ ብሎ መቆከር ህዝቡን ተገላ መራቅ ነው።

ይህ አጭሮ ሲሆን ጦርነት ሊነሳ በሚችልበት ወቅት ባንድ በኩል አድሃ ጋይሎችን ሲሆኑ ጦርነት ሊነሳባቸው ውስጥ አያሉ በግብርና ቀን ደረጃ ላይ ብቻ የተወሰነ የጥሬ ምርት በቀላሉ ለሲቪል ጦርነት ሊገለጽ ይችላል የጦር ተገላ የሚያዘጋጅ አንዳንድም ህዝቡን ተቀባይ አስፈጻሚ ለንግድ ከጦርነት የሚገዙት መንገድ መወሰን የሚያስፈልግ ቁልፍ ያለ የአድርባይነት ፖለቲካ ነው። ማህበራዊና የተማሪ ጉዳዩ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ የህዝቡ ተገላ እዚህ ሲሆን ጦርነት የሚመርበት ደረጃ እንዲደርስ እንደታገለጸና እንደታገለጸ በመገንዘብ ይህን የቀየ ተገላጭን በመከፋት ይህ ጦርነት እንዳይቆይ የህዝብ ጠላቶች እንዲያስጠቡት የሚለምነውን አሳፋሪ ወላዋይ አጭሮ በጥብቅ ይቃወማል።

እርግጥ ባሁኑ ጊዜ የኢትዮጵያ ህዝብ ሲሆን ጦርነት በሚገባ ለጣካ ሄድ አቅጣጫ ላይበታ ይቆያል። ሲሆንም ይህ ሲሆን ጦርነትን ለመፍራት ህዝቡም አስፈሪ ተገዳሪ ተቀባይ ለጣካ ታች ያዘጋጃል። ለሆነን አይገባም። አይቆይም። ይህንን መንገድ ዘገተንበት 'ሄድና የከጦርነት ቅጣት' መንገድ ያረጋግጥን። ይህ የወላዋቸ ከገና ጊዜያዊ ህዝባዊ መንገድ ሲል ተገሎን ወደፊት ለጣካው ሳይሆን እዚህ የተገላ ይረጃ/ሲሆን ጦርነት የሚመርበት/አንዳይደርስ እንደሆነ ለመረዳት ይቻላል። (support for the people's choice (i.e. a civilian government-T.Z.) is imperative if a civil war is to be averted.) 'ተራ በላቸው የንግድ ከጦርነት መንገድ አቋቋሞቹ 'ህዝባዊ' የሚል ባንድ ሰጥታቸው መንገድን ይገልጻሉ ባላቸው ህዝቡን ተገሎን ይቀጥላልና በረከቶችና የሲቪል ጦርነት አውነተኛውን የራሱን መንገድ ያቋቋማል።' የሚል መለመድ ጥቅረብ ነው። ሌላ ትርጉም የለውም።

በኢትዮጵያ ውስጥ ያለው የፖለቲካ ሁኔታ ከዚህ በፊት ባልታወቀ ፍጥነት በሰላማዊ የሮ የኢትዮጵያ ጥቅን ህዝባዊ በጣና የወጣ ጊዜ ሁኔታ ለሁሉ የተገላ ሳይነቱ ብቅ ሆነው እንደተጠቀሙ ጊዜ ለመወከት የታዩ በሆነ ጊዜም ለጣካ ታች መዘጋጀት አለባቸው። የኢትዮጵያ ህዝብ ከሲቪል ጦርነት 'ለጣካ' የሚቀርብ ወደደም ጠላ የአድሃ አጭሮ መውሰዱን ጥያቄ አለበት። የኢትዮጵያ በሚመጣው ሲሆን ጦርነት /ለጊዜው አድሃ ሆኖ ሃያሉ ለመሰላት/ ተዘጋጅ መደባቸውን አሸናፊ ሆነው እንደሚመጡ ጥርጥር የለውም። ያሁኑ ተገላጭ ጣካ ለጥቅም ወደ ዚህ መራራ የሲቪል ጦርነት ነው። ነጻነታቸውንም ሊገናኙ የሚችሉት በዚህ ረብሶችና የሲቪል ጦርነት አጣካይነት ብቻ ነው።

በሰላም ማህበራዊ የዚህ የህዝባዊ ተገላ ተፈጻሚና ተደራጅቶ ይህንን ሲሆን ጦርነት ለመደመር እንዲቆይ ለጣካ አስባሉን የሚያደርገውን ጥረት ከመቆየት ይበልጥ ይቀጥላል። በዚህ አንጻር ለኢትዮጵያ ህዝብ ተገላ የጣካውን አቋቋሞ በመረለገ ረብሶች እንዳይደረግ የሚጥረትን ወላዋቸ ጣካውን ይቀጥላል።

ፊውላሊዝምና ኢምፒሪያሊዝም ይውደሙ ህዝባዊ ጥቅራቱን ራግቦላን ይኑ

በአውሮፓ የኢትዮጵያ ተማ/ጣ.ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ
በሰላም የኢትዮጵያ ሁኔታ መግለጫ

1/አንደኛው ቀን በአውሮፓ የኢት. ተማ. ማህበር የፈላጊ የራሱን የጋይሎ ሥላሴን መገልበጥ ያዘጋጃል። በጣካውን በመሰበረው ሁለት ሰዓት የሄዱት ደርገው የደብታ መገልጫ ሕገ ገራም አስተሳሰብ። በዚህ ዕለት በሰላም ጉዳይ መገልጫ አውጥቷል። የጦር ሃይሎች ደርገው በተሳካው ተላገራም ላይ በመወሰን በመሰበረው 5 በወጣው አጭሮ ዘመን ጋዜጣ ላይ ደርገው ከደገፉት ውስጥ ማህበራዊን አንቀጣጣን አስታውቋል። ያውሮፓ ማህበር ለደርገው የላከው ተላገራም በአንገላዘና ሲሆን ተርጉሞ እንደሚከተለው ነው፡-

- የወጃችን የጋይሎ ሥላሴን ከሥልጣኑ መውረድ እንደገላለገ።
- የዘውድ አገዛዝ ፈጽሞ እንዲጠፋ እንመክራለን።
- ጥቅራቱን መብቶች በፍጥነት ከሥራ ላይ እንዲውሉ እንመክራለን።
- ፊውላሊዝምና ኢምፒሪያሊዝም ይውደሙ።

አንደኛው ያውሮፓ ማህበር ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ ያወጣው መገልጫ ጋይሎ ሥላሴ 'በህዝቡ ሃይል ተገዶ በመውረዱ በረከቱ የነጻነት ተገላ ጉዳዩ ላይ አንድ ታላቅ ምዕራፍ ነው' ብላ በጋላና የጦር ሃይሎች ደርገው 'ጋይሎ ሥላሴን ከሥልጣን እንዲወገድ የወሰደውን እርምጃ ከህዝቡ ጋራ ሆኖ /ማህበራዊን/ እንደሚደገፍ ከመቀጠ በኋላ የሚከተሉትን ያስፍራል፡-

- የኢትዮጵያ ህዝብ ቋሚ ደህንነት ሊረጋገጡ የሚችሉት የሰፊው የኢት. ህዝብ ጠላቶች ፊውላሊዝምና ኢምፒሪያሊዝም በተደራጀ የህዝብ ተገላ ተደምስሰው በነሱ መቃብር ላይ ህዝባዊ ጥቅራታዊ መንገድን ሲገነባ ብቻ ነው።
- እንደሚገኝው ህዝብ የኢት. ህዝብ ወደዚህ ቋሚ ነጻነት ለሚያደርገው ተገላ ያለው መተማመን የራሱ የፖለቲካ ጥያቄ የተደራጀ ተገላና የራሱ ድል ብቻ ነው።
- ቋሚ ነጻነትን እንደመና ከሰማይ አያገኘውም። ወይንም ደገፍ በወገዙ ተጠብቆ አይገናኝም። በሰላም በፊትም አሁንም ለሰፊው ህዝብ ደገፍ ሆኖ የሚቆይ የሰፊው ህዝብ መሃሪያ መደራጀት ብቻ ነው።
- ከዚህ በፊት ደጋገመን እንዳሳጣነው ለዘመናት የተበደለውና የተዘቀነው የሰፊው የኢትዮጵያ ህዝብ መሰረታዊ ጥያቄያቸው ብዙ ናቸው፡-

- መረት ላራሹ ይሁን
- የሰፊው ህዝብ ጥቅራታዊና ሰብአዊ መብቶች ያላገኛቸው ገጠብ ይከበሩ
- የወዘለደሩ መብቶች ይከበሩ
- ብሄራዊ የራሳቸውን ዕድል በራሳቸው የመወሰን መብት ይከበር
- የሃይማኖትና የጾታ እኩልነት ይኑ
- ብሄራዊ መብታቸውን የደረሱት ኢምፒሪያሊዝምና ከአገራቸው ገጽ ይጥፋ...

በአኤተማ እነዚህን ጥያቄያቸው እንደገና በጥብቅ ያቀርባል፡-

2/ ኃይለ ሥላሴን ከሰልጣን ያወረደው የጦር ሃይሎች ደርግ ይህንን ሥልጣን ወዲያውኑ ለህዝብ በግብተኝነት ፈጥሮ ይዞ 'ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር'ን በመፍጠረከቀሩ ኔቸው ውስጥ ወድቋል። መጀመሪያ ነገር የጦር ሃይሎች ራሳቸው ከየካቲት 1966 ጀምረው ኢጣል ቀ የነበረውን ጥቅምታዊ መብቶች ሥልጣንን ከያዙ በኋላ ሽረዋቸዋል። ቀዳማዊ ከኃይለ ሥላሴ ወታደራዊ መንግስት አገልግሎት የነበረውን አገልግሎት ያዘጋጁ የጦር ሃይሎች የጥገና ሚኒስትርነትን ሁኔታ ፈጥረዋል።

ሁለተኛ ነገር፤ አሁን ሥልጣኑን የያዘው ወታደር ሌላው ቀርቶ 'ጊዜያዊ አስተዳደር' እስከሆነ ጊዜ ድረስ እንደሚቀየር የተገፈፈውን ሰብዓዊና ጥበቃዊ ሚኒስትሮች ሰፊው ህዝብ ወጭ እንደሚያገኝ አሳስታል። በጥቅምት የጦር ሃይሎች አስተባባሪ ደርግ 'ጠንካራ አስተዳደር' ያስፈልጋል ብሎ አድሃሪ አስተባባሪ ላይ ተመርኮዘ የኃይለ ሥላሴን መንግስት የፈላጊ ቀራጭ ጉዳዩ ይዟል።

ከዚህም የተነሳ በሰራዊት በራሱ ውስጥ መከፋፈል ተፈጥሮ መሰከረም 27 ቀን የመሳሪያ ገጭት ከተደረገ በኋላ አምስት ሰዎች ዋ ተው ብዙዎች መቆላላቸው ይታወቃል። እንደ ዚህም ቀጥሎ ያለታወቀ የሠራዊት አባላት በጊዜያዊ የወታደር አስተዳደር ተይዘው መታሰብ ተገልጿል። በደረሰን ዘና መሰረት እነዚህ በመሳሪያ ሃይል የተደመሰሰና ወደ እስር ቤት የተጣሉት የሠራዊት አባላት ሀፃኛና ለአገራቸው ማለትም ለገበሬውና ለወዘክላዊ ጥቅም የሰጡ መሆናቸው የታወቀላቸው ገለሰቦች ናቸው።

በሌላ በኩል ደገፍ የመንግስት ሰልጣን የጨበጠው የጦር ሃይሎች ደርግ ስንጠላ ምክንያቶች እየሰጠ በቀርቦ 21 ሲገኙትን ይዞ አስሯል። ቀደም ብሎ በዚህ ፈላጊ ቀራጭ በሆነ መንገድ የያዘው ተግባራዊ አስተዳደር የሚታወቅ ሌሎች ሰላማዊ ሲገኙት በርከት ያሉ መሆኑ ይታወቃል። በመጨረሻም በዚህ ጥቅምት ወር መጀመሪያ ላይ የጦር ሃይሎች ደርግ የኤር ተራን ሰላማዊ ህዝብ በወርገላን በቦንብ ማስደብደቡን በወጭ አገር ጋዜጦች ተነገሯል።

እነዚህ ሁሉ ድርጊቶች የጦር ሃይሎች ደርግ እስከሆነ ከነበረው ተፈጥሮ አቋም ወደ ፀረ-ህዝብና ፀረ-ረብሶችና ዊ አቋም በመዛወር ላይ መሆኑን ያሳያሉ።

3/ የጦር ሃይሎች ደርግ በሰኔ 22 የመንግስትን ሥልጣን ከያዘ በኋላ 'የህዝቡን ድምጽ በመከተል' ብዙ ተፈጥሮ አርምዲያቸውን ወሰኗል። እንዳልካቸውን ገለጸባቸው። ኃይለ ሥላሴንም እንደዚሁ፡ ህዝቡ ጣንያ ላይ አወርጓል። ይህንን የመጨረሻውን አርምዲ በመውሰድ ማህበራቸውን ደገፍቷል።

በሰኔ 22 ጀምሮ እስከዚህ ጥቅምት 8 ቀን ድረስ ይህ ደርግ እንዳቸው የተጣሩና በጥያቄው አኳኑ የቀረበ ፕሮግራም የለውም። ያገራቸውን አጣጥፈው ዋና ዋና ጥያቄያቸውን በጣላቸው በኩል ያለውን አቅድ በጥያቄው ታንቋ አላቀረቡም። 'ኢትዮጵያ ተቀደሞ'

የጥለውን መሪያውን ተርጉሞ እንኳ በሚገባ አሳስረዋል። 'ኢትዮጵያ ተቀደሞ' በባለሙሉ ሰፊው ህዝብ ባሁኑ ጊዜ የሚመድቃቸው ጥቅምታዊና ሰብዓዊ መብቶች ከሰራ ላይ እንዲያውኑ ተደርጓል። የ'ኢትዮጵያ ተቀደሞ' አንድና የመጀመሪያ ተርጉም አገሪቷ ከባዕድ የጽሐፍ ቅጂነት መውጣት አሳባታ። የሚለው መሆን ሲገባው ደርጉ ለምሳሌ ያለውን ከገሪቷ ለማስወጣት እንዳቸው አርምዲ አልወሰደም። እንዲያውም ከአሜሪካ ለምሳሌ ያለውን የሁለት መቶ ሦስት ሚሊዮን ብር መሳሪያ ለመቀበል መወሰኑ ተገልጿል። በዚህ ሁሉ ምክንያት 'ኢትዮጵያ ተቀደሞ' የሚለው ከጥቂት ሳምንታት በፊት ሲያንባ በገጠር ተፈጥሮ ይዘት የነበረው መሪያ ባሁኑ ጊዜ ፋሽስታዊ ይዘትን በመውሰድ ላይ ይገኛል።

4/ ባሁኑ ጊዜ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ተግባራዊና አስተዳደራዊ የኢትዮጵያ ሠራተኞች አንድነት ማህበርና ሌሎች የህዝብ ክፍሎች 'ጊዜያዊ መንግስት ይቋቋም' ብለው ጠይቀዋል። ለመጀመሪያ ጊዜ ባሰፈው ሚዛን ወር ቀርቦ የነበረው የ'ጊዜያዊ መንግስት' ሃሳብ ማህበራቸውን ከመጀመሪያው ተቋማት አንድነብረ ይታወቃል። በዚያን ጊዜና አሁንም ማህበራቸው ዋና ጥያቄ ነው የሚለው የሰፊውን ህዝብ ለመደራጀት መቻሉ ነው። ህገ መንግስት ወጣ አልወጣ፤ የወታደር መንግስት ሆነ 'ጊዜያዊ መንግስት' ከሁሉ አስቀዳሞ ሰፊው ህዝብ መደራጀት አለበት። ያለደርጅት ህዝቡ ምንም አያገኙም። ሃይለ ሥላሴ ከተገለበጠ ወዲህ ባገሪቷ በመካሄድ ላይ ያሉት ሁኔታዎች የሚያሳዩት የዚህን አቋም ተከክለናነት ነው። አሁን ለምሳሌ ለ'አላማሪ ጉባዔ'ው 'በመመረቅ' ላይ ያሉትን በተለይም ከገጠር የሚመጡትን ገለሰቦች የተፈው ገበሬ ወይንም የተፈው ወዘደር አባላት ባይሆኑ ነፍጦችና ዘቅተኛ ባላባቸው መሆናቸው በገሃድ በመታየት ላይ ነው። ሰፊው ህዝብ ከነዚህም ሆነ ከ'ጊዜያዊ መንግስት' ወይንም ከ'ጊዜያዊ ወታደራዊ መንግስት' ምንም ሊጠበቅ የሚችለው ቀጥታ ነገር አይኖርም። የሚያዋጣው መደራጀትና በመጀመሪያ ደረጃ ለጥቅምታዊ መብቶች ከዚያም ለህዝባዊ ጥቅምታዊ ፈጠራዊ መታሰብ ብቻ ነው።

እነዚህን ሁኔታዎች በመመልከት በአወርጋ የኢት. ተግ. ማህበር ሥራ እስኪያጅኑ ኩሜቱ የሚካተተውን ጥያቄያቸው ያቀርባል።

ሀ. ከሁሉ አስቀዳሞ የኢትዮጵያ ህዝብ ለብዙ ዘመናት ተገፍኖ የኖረውን ጥቅም ራሱን ይመከታል። የመናገር፣ የመጻፍ፣ የመሰብሰብ፣ የማህበር የጥቅም ... ነጻነቶች ባሁኑ እንዲያገኙ። ይህ መብት እስካልተረጋገጠ ድረስ አገሪቷን ተብታሞ ለያዘት ሌሎች ሚኒስትሮች ላይ ሀብታሙን ተባብሮ ተገኝቶ መፍትሄ ሊያገኝ አይችልም።

ለ. የታሰሩት የፖለቲካ አስረኞች ሁሉ፤ የኤርተራ የነጻነት ተቃራኒ የሆኑትን በፍጥነት እንዲቆጣጠሩ

ጠ. በአወርጋ የኢት. ተግ. ማህበር በኤርተራ ህዝብ ላይ በኃይለስላሴ መንግስት

ሲፈጽም የቀየውን ወንጀል ያላወገዘበት ጊዜ የለም፡፡ አሁንም ደርጉ በኦሮተራ ሰላማዊ ህዝብ ላይ የሚፈጽመውን ፋሺስታዊ ፍጅት በጥበቅ ይቃወማል፡፡ የኦሮተራ ጥያቄ ተከታታይ መፍትሄውን ሊያገኙ የሚችሉው የኦሮተራ ህዝብ የራሱን የወደፊት ዕድል ለመወሰን ያላው መብት ሲታወቅለትና ስራ ላይ ሲመለስ ብቻ ነው፡፡ በዚህ በኩል የኦሮተራ ተዋጊዎች በውጭ አገር ጋዜጠኞች እጣካይ ነት ያቀረቡት የውይይት ሃሳብ ተገቢና ተቀባይ ነት፡፡ ማግኘት የሚገባው ሲሆን ስለሚካተት የያዘው የጠር ሃይሎች ደርገ ይህንን ሃሳብ ባለው ቀበሌ ማህበራችን ያወገዘዋል፡፡

መ. በአገር ቤት ለሚገኙት ተራማጆች ሁሉ የምናቀርበው ጥሪ በመጀመሪያ ደረጃ ባሁኑ በዐት ለኢኮኖሚያዊ መብቶች እንዲታገሉና ደገፎም በተቻለ ፍጥነት ተደራጅተው ስራውን ህዝብ እንዲያደራጁ ነው፡፡ ስራው ህዝብ ያለደርጅት ምንም አያገኝም፡፡ የተራማጅ ዋና ሃላፊ ነት መደራጀትና ማደራጀት ነው፡፡

ለኢኮኖሚያዊ መብቶች እንታገል

የተራማጆች ሃላፊ ነት መደራጀትና ማደራጀት ነው

በአወርጋ የኢት. ተግ. ማህበር ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ

ፓሪስ 20/10/74

8/11/74

የደርግ የኢትዮጵያ ጋዜጠኞች ጽሑፍ አገልግሎት
/አኢተግ የጽሑፍ ቦርድ ጽሑፍ/

መስከረም ሁለት 1967 የማህበራችን ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ የፈላጭ የራሱ ያይላ ሥላሴን ከሰላጣን መወገድ ምክንያት በማድረግ ከሰላጣን የኢትዮጵያ ህዝብ ጋር የተሰማውን ደብታ በመገለጥ አገድ ቴሌግራም ላይ ነበር፡፡ ቴሌግራሙ፡ 'የታይራንት ኃ.ሥ.መውደቅ እንደገላለገ፡፡ የዘውድ አገዛዝ ይጥፋ፡፡ ፈውዳሊዝምና ኢምፒሪያሊዝም ይውደሙ' የሚል ያሳትብታል ይገኛቸው ነበር፡፡

ይህንኑ መነሻ በማድረግ ደርጉ ይደገፋል ብሎ ያወጣቸው ሰዎችና ደርጅቶች የቡድን ዘርዘር መሀል የማህበራችንም ስም ይገኛል፡፡ የራሱን ጥቅም እንደሚሰማ ጥቅም በማድረግ እስካሁን ህዝቡን ለማታለል የምክረው ደርገ፣ አሁን ለህዝቡ ጥቅም ሲታይ የሌለው የራሱን ጥቅምና መብት ማስጠበቅ ከቻለ ከማገናኘት ፀረ-ህዝብ የሃይል እርምጃ ከመውሰድ አንደኛው መለኮት የታወቀበትና በሰላጣን ህዝብ ዘንድ እየተጋለጠበት ስለሄደ አራሱን እየፈጠረ የደጋፊዎች ቁጥር ብዙ ለማስመሰል እንደሚገደድ ስለሚገረግ ብዙም አልተገረጸምበትም፡፡ ለህዝብ ጥቅም ያለው የህዝብ ድጋፍ የለውምና፣ ያለደገፋትን ደገፋችን ያለፈለጉትን ፈላጊዎች ማለት ያይላ ሥላሴ ያሰለመደን፣ ደርግም ከደርግ ጌታው የተሻሻለው ጥበብ ስለሆነ ማህበራችን እንደደርግ ደጋፊ በመጠቀሙ አልተደነቀም፡፡

አዲሱ ለባቸው የመጣውን ገዢ አገር ለሰው የሚኖረውን አላማን በሰው የተቀበሉትን ጌታ ጭቅም የኢትዮጵያ ህዝብም አላማን ብሎ እንዲቀበል መጣር ቆይቶ ሆነው የኢትዮጵያ ጋዜጠኞችም በዚህ ተገባር ቤተሰብ ላይ አላሳኑ ነገር አይደለምና እንገረምበትም፡፡ የነዚህን ሰዎች አደር ባይነት መላው የጋዜጣቸው አንባቢ ስለሚያውቀው መተንተንም አያሻም፡፡

የኢትዮጵያ ጋዜጠኞች ሰለኃ.ሥ.ደጽፈው የነበረውን ማንም ያውቀዋል፡፡ ኃ.ሥ.ከሰላጣን ሲወድቅ የደር ጽሁፍችን በዚች ባቸር ጊዜ ውስጥ የረባነው መስሎት ^{በዓሉ ገርግ} ይህን የምንጽፈው ከሰላጣን ወረቀቱ በላይ አይደለም፡፡ ቢል መሳሪያ ሆነ እንደሚያውቀው አላገኘም፡፡ ባለፉት ሰዎች ወራት ሰንቴ እንደተገለበጠባቸው ባቸረ እንመልከት፡፡ በየባኑ የኢትዮጵያ ህዝብ ለነጻነት የሚያደርገው ተገልጦት አየለና እነአክሊሉ የሚይዙት የሚጨጠቡት አጡ፡፡ ሥልጣን ከነአክሊሉ እጅ ለመቼት መታረቧን ያየው ጋዜጠኞች 'የኢትዮጵያ ህዝብ ነጻነትን ተገፋለ... ወዘተ. እያሉ የህዝቡ ተቀርቋል ለመሰላታቸው ቀከረ፡፡ የአክሊሉ ካቢኔ ወደፍ አንጻራቸው ሰላጣን ጨጠ፡፡ ህዝቡ እንጻልኳቸው ለቸገረ መፍትሄ አንደኛው መጣለት ስለተረገጠ ተገሉ፡፡ ይህን የህዝብ ተገልጦት ለማወቅ ገና 'ላላሉ ካቢኔ ጊዜ እንሰጠው' እያሉ ይወተውት ይጠራ፡፡ የህዝብ አስተያየት እያሉ 'የኢት.ህዝብ ላላሉ ካቢኔ ጊዜ እንሰጠው አለ' በሚል የሌለ ድጋፍ ይሰጠሉበት

ነበር:: ተመልሰው በሀዘቡ ጠላቶች ጉን መሆናቸውን አሳዩ:: እንዳልነበረው የሀዘቡን ተገላ ለመቀጠት ይፍጠረዋል ደመር:: ጋዜጠኛዎች ያገዙት ደመር:: የተገኙት መፍና ነጻነት እንዲ እንደተገኘው የኢትዮጵያ ሀዘብ ነጻነት አያውቅምና ተጥጥሮ ይደረገባቸዋል እያሉ ይለሙ ደመር:: ሀዘቡ ገን ተገድቶ የጠለፈው በሀዘቡ ስር እንዳልነበረው ወደቀ:: ተመልሰው የሀዘቡ ደጋፊ ለመሆን ሰላ ወከረ:: ከዚያም የሀይለ ሥላሴ ከሰላጣን መውረድ ተከተለ:: ስንት ዓመት ሙሉ የአፍሪካ ብርሃን፣ የኢትዮጵያ ፀሀይ እያሉ እንዳላወጸደባት ሁሉ፣ ኢትዮጵያን ከፍተኛ የሥልጣን ደረጃ ያደረሳት ታላቅ መሪ እንዳላሉ ሁሉ፣ ፋሺስትን ገዢና በርሱ የሚመራውን ስርዐት የተቃውሟትን ወገን ለጋራ... ወዘተ. ብለው እንዳልተሳደሩ ሁሉ፣ የሱ ተቃዋሚ በገፍ በተገደለ ቀጥሮ ገዢ ከመሪነት የነቀለቸው ገበሬዎች መሪነታቸውን ለማስመለስ ጣካ ገብተው ሲሆኑ በባንብ ሲደ በደቡ ሲሆኑ እንዳልመተ ሁሉ፣ ዛሬ በሀዘቡ ተገላ ገዢ ሲወድቁ ከሀዘቡ እኩል የደባታው ተካፋይነት ያጣቸው:: ስንት ዓመት ሙሉ የተቃዋሙን ሸጠው ሀይማኖታቸውን አደጋ ላይ ጥለው ፋሺስ ተን ገዢ ከታገሉት ደገፍቶ እኩል 'እባይ' ይሉ ገቡ::

በቅርቡ ደገዎ አካላት ገታ አገኙ:: 'ኃ.ሥ. በተቀረበው መንገድ አለመሄድ ለሥል ጣኔ እንቅፋት መሆን፣ ነው' ይሉ እንደነበረው የኃ.ሥ. ስልጣን ገዢ ስም ተየረ:: አሁን ደገዎ 'ደርጉ በተቀረበው መንገድ ከላ ሄድ' የሥልጣኔ እንቅፋት መሆን ነው' ይባላል:: ባሉ ሆነ ጉዳዩ ገበሬው የተነሳቸውን መሪነት ለማስመለስ የፈለጉ ቀሪውን ሰላጣን ለመስበር ጠመንጃ እን ስት ሲታገል በነዚህ ሰዎች ጋዜጣ ላይ ያነበብ ነው 'የጉዳዩ ሀዘብ ለኃ.ሥ. ያለውን ታማኝነት ገለፅ' የሚል ዘፍ ነበር የምናነው:: ዛሬ ደገዎ ሰራተኛው ለመብተ፣ ገበሬው ለመራት፣ ሰራተኛው ለራሱ ለማገኘት በጠቅላላው ሰራ - ሀዘብ ለመብተ፣ ለቅዱሱ እየተነሳ በተደጋጋሚ በደርጉ መታ ሰርና መገደል ብቻ መልስ ስለሆነበት ተገሉን እያፋፋው በመሄድ ላይ መሆኑን እያየን፣ 'የኢት ተዩጵያ ሀዘብ ለደርጉ ያለውን ድጋፍና ታማኝነት ገለፅ' ይሉናል::

በቅርቡ የሚሰሩትን የ14ኛ ገባዔ ውጣኔ በመጠምዘዝ ለክ እንደነሱ ለደርጉ የምንሰገድ ለማስመለስ ከንተ መከራ አደርገዋል:: በሄራልድ ጋዜጣው ላይ ጥቅስ እያስመሰሉ 'የሀዘቡ እንቅስቃሴ የጤና ከበር ተያያዥና ታላላቅ ባላባቶችን ከሰላጣን ጣላ' የሚለው... "The Armed Forces Movement, added the Congress, smashed the political power of the big Landlord class..." እያሉ ባዩሩ የኢት.ሀዘብ ባለገበት ዐታ ሁሉ 'ደርግ' ያልን እያስመሰሉ የነሱ ደጋፊ ሊያስመሰሉን ወከረዋል:: ይህ ሁሉ ከንተ መከራ ነው:: ባደር ባይነታቸው የታወቁት እነሱ እንደ አኛ ስላሉ ሆኖ የሚያታሉት አያገኙም::

ከብዙ ዓመታት ደምር በሰፊው ጭቅን ሀዘብ ጉን በመሰለፍ ላሊቷ ሞክራ ትክህት ጭቅን የሚታገለውን ማህበራቸውን የሚያውቁ ሁሉ፣ ሊለወጡ አይረፉትም ከላረዘው ተገላ ይገዛ ሞክራ ትክህት ጭቅን መወሰረት እንደሚችሉ በመገንዘብ ለመራራው ተገላ ቀርቦ የተሰለፈውን ማህበ ሬቸንን የሚያውቁ ሁሉ የወታደር አገዛዝን እንደሚገደገፍ ማወቅ አይባሉም::

በሀዘቡ ተገላ እምነት አጥቶ ሀዘቡ በራሱ ተገላ የራሱን መብተና ጥቅም ማስጠበቅ እንደሚ ችለ ከደው ቆገዛት የሚመኝለትን 'ከዘገደር ቀንዶ ያረገ' የሚሉትን ሃይሎች በመታገል ላይ ያለው ማህበራቸውን የወታደር አገዛዝን ሊደገፍ አይችልም:: ባዩሩ ከወዘአደረ መሪነት ከሚደረግ የተደራጀ ተገላ ቀዳሞ ከአምሬ ያላዘዙና ከፊውላላዘዙ መደመሰስ በፊት የሚመጣ ምንም ዓይነት መንገስት ከማህበራቸው ድጋፍ አይኖረውም::

በጊዜያዊ መንገስት^{፣፩} ይሰጥ ሊቸላለፍ ይችላል ስላለን ነው ከሌሎች የምንላገዳው እንደ አኛ ለደርጉ የተለየ ለስተያየት ኖሮን አይደለም:: ሁላችንም የወታደር አስተዳደርን ፀረ ሞክራ ትክህትና ፋሺስታዊ ዘንባቢ በሚገባ እንረዳለን:: ከኢትዮጵያ ሀዘቦች ጉን ተሰለፈ ገም እንቀጋጥላለን:: ጊዜያዊ መንገስት በሚለው ጥያቄ ደጋገመን እንደገለጸ ነው የኛ አቋሙን ላላዘዙና አምሬ ያላዘዙ ሳይደመሰሱ ወይም ሲያገቡ ሳይገቡ፣ በነዚህ የሀዘብ ጠላቶች የታነፀው የወታደርና የፖሊስ ሃይል በተደራጀ የሀዘብ የጤር ተገላ ሳይደመሰስ በኢትዮጵያ ምንም ዓይነት ለሀዘብ የሚቆም መንገስት ለመጣ አይችልም 'ከሚል እምነት ተነስተን ይህ ጊዜያዊ መንገስትም ከሰሙ በስተቀር ሀዘባዊነት ስለሚኖረው እንታገልለትም ስለምንል ነው::

ስለወታደሩ አስተዳደርና ባጠቃላይ ስለወታደሩ ያለን አቋም ይኸ ነው:: ከዚህ በተረፈ ደርጉ ተደገፈኛለችሁ ሲሉ፣ ሌሎችም ደርጉን ደገፋችሁ ሲሉ፣ የሌላንን አቋም ሲጠቁን እንደና ገጥም:: ሊቸላለፍ ይችላል ተገላ እየተካሄደ ባላ፣ የሀዘቡን ተገላ የተሳሳተ አቅጣጫ ለማስወሰድና ሀዘቡንና እውነተኛ ወገኖቻችን ለማሳያየት የሚከረከሩ ሃይሎች እንደሚኖሩ ገና ደር ለረዘሙ የነ ጻነት ተገላ ለመዘጋጀት ስንወስን የተረዳነው ስለሆነ እንሸበርም::

በሌላ በኩል ስናየው በአገር ሴት የተጻራ ገፍና ላይ የሰደባና የማስፈራሪያ ጋጋታ እንደዚህ እየወረደበት ደርጉና ጋዜጠኞች ማህበራቸውን ነጥሎ በማውጣት እንደደጋፊያቸው የሚያ ቀርቦት ገፍና ቋያቸውን ለመከፋፈል የሚያደርጉት ከንተ ጥረት ነው::

ደርጉም ሆነ ጋዜጠኞች ሲያምሩቸው ይቀራል እንደ ከረዘም ጊዜ ደምር በኢትዮጵያ ጭቅን ሀዘቦች ጉን በመሰለፍ የሀዘባቸውን ጥገድ ጠላቶች በቀረጥነት የተቃጋው ገፍና ቋያቸውን በርካብ ፖለቲከኞች ትንታላ አይከፋፈሉም:: ዛሬ የኢትዮጵያ ሀዘብ ተቀርቶ ይሄ መባይ ጋዜጠኞች ፋሺስታዊ እርምጃ እንደሚወስዱበት ሲወታተ፣ ዛሬ የኢትዮጵያን ሀዘብ ዘጭና አወጭ መባይ ወታደር በጥ ይተና በመርዝ ጭቅን ሲደበድቡት፣ ይህን ሁሉ አባልና የሰፊውን ጭቅን ሀዘብ ሲያስተጋባ የኛ ረው ገፍና ቋያቸውን የተወቀነውን ሀዘብና እውነተኛ ወገኖቻችን ለማሳያየት በሚጥሩ ሃይሎች እን ድነተ አይበገርም:: የኢትዮጵያ ሀዘቦች ጠላቶቻቸውን ድል መተው እውነተኛ ነጻነታቸውን እስኪ ያገኙ በቀረጥነት ላመጥጋት የቆሙ ገፍና ቋያቸውን በሰጥተው ወጣት ወገኖቻቸውንና አሁን ታችን ገፀህ ደም የተገነባው እንድነታችን በፀረ ሀዘብ ሃይሎች ፕሮፓጋንዳ አይፈታም::

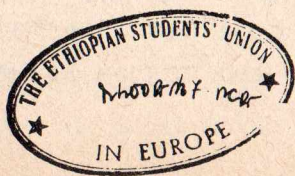
አለመገባባትን ለማስወገድ ሁለት ነገሮችን፡፡ ማህበራችን ጋዜጃዊ መገንባት ጋራ ጋራ ስር ተሰልፎ አንቀጥ። የገባችን ክብር ትክክል በሌላው ለመተካት ሥልጣን ለማስወገድ አንታገል። ስላለ የገባችን ክብር ትክክል አይደለም። ደርጉ የሰለጠነ ጥናታል ይዞ ላይክራ ትክክል መብቶችን የገፈፈው የገባችን ክብር ትክክል በ14ኛው ጠ/ጊባዳያችን እንደወሰነው ሁሉ ለመደራጀት ለመጻፍና ለመሰብሰብ ወዘተ... መብቶች የሚያደርገውን ተገልጦት በሙሉ እንደገፋለን፡፡ ለነዚህ ላይክራ ትክክል መብቶች መረጋገጥም አብረን እንታገላለን፡፡

የሠር ተደራጅቶ ሀዘብ ተቀምጦ ሊያስጠብቅ የሚችል መገንባት ሊቋቋም የሚችለው አሁን ተደራጅቶ የሚገኘው የፖለቲካና የጦር ኃይል ሲወሰን ነው ስላለን ወታደራዊ ፖሊስ ሁሉም እንደደርጉ የሀዘቡን ተገልጦት የከፋና ችግር ለማለት አይደለም፡፡ በዚህ ወታደራዊ ፖሊስ ኃይል ውስጥ በሀዘቡ ጠላቶች ጉን ሳይሆን በሰር ተደራጅ ጉን የሚሰለፉበት የነጻነት ተገልጦት ያለው ሃይሎች ስለሚገኙ እነዚህን ሃይሎች ከሰር ተደራጅ ጉን እንዲሰለፉ በወታደራዊ ውስጥ ከመቸጠሩ ጊዜ የበለጠ ቅስቀሳ ማድረግ ይኖርብናል፡፡

በመጨረሻም ላይክራ ጉዜያቸው መጠቀሚያ እንዳይሆን የጥቅም ጭንጭን እንደነት ማጠናከር፣ ስምምነት ባለባቸው ጥያቄያቸው ላይ ተባብረን መሰራት ይኖርብናል፡፡ ስለዚህም የወታደራዊ አስተዳደር ፀረ ላይክራ ትክክል ይዘተና ፋሺስታዊ ዘንባሌ በማጋለጥ፣ የላይክራ ሀዘቦች ላይ ላይክራ ትክክል መብቶች የሚያደርገውን ተገልጦት እንዲያፋፍም በማገዝ፣ የተበታተነው የሀዘባችን ተገልጦት ተፋፍሮና ተደራጅቶ በአሁኑ ላይክራ ትክክል ረብሶአቸውን አቅጣጫ ወደፊት እንዲወጡ የሚችሉን ሁሉ በማድረግ ሊከፋፍሉ የሚችሉትን ሃይሎች ቅጥም መሰበር አለብን፡፡ የላይክራ ሀዘቦች አሁን ጉዜያቸው ይዞ በሰር መብቶች መገንባት እንደሚመሰርት እርግጠኛ ስለሆንን የቀየ ተገላግለን በቀየው ፀረ ፈውሳሊነት ፀረ ሥነ ምግባርነት ላላቸው ሰር እንቀጥላለን፡፡

- ፀረ ላይክራ ትክክል የወታደር አስተዳደር አዋጅ ይነሳ!
- መሪነት ለአራሹ ይሁን!
- የወደደረጉ፣ የወገኑ፣ የመጻፍ፣ የሰራ ማቀም፣ የመሰብሰብ፣

- የሰላማዊ ሰለፍ ነጻነቶች ይከበሩ!
- የባህሪ የራሳቸውን መብት በራሳቸው መወሰን መብት ይታወቅ!
- የጾታና የሀይማኖቶች እኩልነት ይከበር! ሃይማኖት ከመገንባት ይለይ
- በአርተራ ሀዘብ ላይ የሚደረገው እለቂት ይቆያል፣ የአርተራ ሀዘብ የራሱን እድል በራሱ የመወሰን መብት ይታወቅ!!

ፈውሳሊዎችና ሥነ ምግባር ይወደሙ!
ሀዘባዊ ላይክራ ትክክል ሪፖርት ይደረግ!
ድህረ ምረቃ ሀዘቦች ነው

በአውሮፓ የኢትዮጵያ ተግራጾች ግንባር
The Ethiopian Students' Union
in Europe

24/11/72

በአሁኑ ወቅት ምሥራቅ አስኪያጅ ኩሚኒ የተሰጠ መገለጫ
ለቀርገዋል ማህበራት በሙሉ፡፡

እንደ አ.አ. በ23/11/74 በአስር ሳይ ከሚገኙት የቀዳሚ ባለሥልጣኖች መሃል በድባ ያሁሉ መገደላቸውን የዓለም ጋዜጠኞች ገልጠዋል፡፡ እንዲሁም የወታደር ጊዜያዊ አስተዳደር መሪ የነበረው አንደኛው በዚሁ አለት ተገዳለ፡፡

ለበዙ ዘመናት የኢትዮጵያን ሀዘብ በገፍና በጭቆና ሲገዙ የኖሩ የብዙ አገር ወጻጅ ጃፖኖች ይዞ በጃፖኖች የረሰቡ የሀዘብ ጠላቶች መገደል አስደሳጅ ነው፡፡ ከዚህም አልፎ የባላባ ተን መደብ ወኪሎች ቀጥሮ መቀነሱ ብቻ ሳይሆን የነዚህ ገፈፍቶ መቅት ይህን መደብ እስከተወሰነ ደረጃ የሚያገነዝቡበት መደቦች መሃል ያለውን ቅሬታ የሚያባባስ በመሆኑ የሀዘቡን ተገልጦት በነባራዊ ሁኔታ ወደፊት የሚያራምድ ነው፡፡

በነሱ የጭቆና አገዛዝ ምክንያት በበዙ መቶ ሺህ የሚቆጠር ሀዘብ አልቅጥበውም በሆኑ ሰዎች በዘባቸው የተነሳ አገራችን ከዓለም ይልቅ እየቀረቀዘች ሄፃ፣ዘረ እነዚህ የሀዘብ ደም መጣጦች ቆይቶ በዘባቸውና ሥነ ምግባር ላይ ከየአቅጣጫው እነዚህን ሰዎች ለመገደል የተወሰደውን እርምጃ በመውሰድ የሚያደርጉትን ፕሮፓጋንዳና በአገራችን የወጣት ጉዳይ ጣልቃ መገባት አቅብ ቀን እንቃወማለን፡፡ በነዚህ ሰዎች ላይ የመፍረድ መብቱ ያለው የኢትዮጵያ ሀዘብ ብቻ ነው፡፡ ጭቆና ሀዘብ ገና በየካቲት ሊጥላቸው ሲነሳ የቆየ ፍርድ ፈርዶባቸው እንደነበረ እንቀጥረዋለን፡፡

ለአንደኛው ከሰለጠነው መሪዎች ቀጥሎ መገደል የቀርቦ ምክንያቶች ምን እንደሆኑ ለማወቅ አልቻልንም፡፡ ደርጉ ሰለጠነ ከያዘ ጊዜ ይዞ በሰላኝነቱ ሽያጭ ማሰጠን ቀደም ከወሰነው አልቅጥበውም ቢታ ያመናል ከሚላቸው ሰዎች ጋር አሸጦር ከመገደብ አልቅጥበውም ላይ የዘጋ መገለጫዎች ከሚወጡት አልቅጥበውም ሀዘብ አዋጆችን ከመደንገግ አልቅጥበውም ስለሚገጠሙ መቶ ፕሮፖጋንዳ በወጣቱ ሰላሳት ውዝገቦች የሰጠው አጥጋቢ ማበራሪያ ስለሌለ የሰላሳቱ ምንጮች ምን እንደነበሩ ከዚህ ሁኔታ ለመገመት አስቸግሮናል፡፡

የታሰሩት ባለሥልጣኖች ፍ/ቤት ይቀርባሉ ተብሎ፣ ተቀባይነት ተቋቋሙ እንዲያውም ነገር የማራዘምና ለነሱ የማምለጫ በርቶ እየተዘጋጁላቸው ቀይቶ እነሱን የመገደል ውሳኔ እንዲታ እንደተወሰደ ለማወቅ አልቻልንም፡፡ በነዚህ ሁሉ ምክንያት እርምጃውን ለምን እንደተወሰደ በፈረጃ ገደፍረንም ከላይ በመቀሰናቸው ምክንያቶች የነዚህ የሀዘብ ጠላቶች መገደል ተገቢና የሚደገፍ ነው ብለን እናልፈዋለን፡፡

ነገር ገን እንደ አይን የሚሰብ ፀረ ፈውሳሊነት እርምጃ በወሰደ ቀጥሮ ለፀረ ሀዘብ ድርጊቶች መሸፈን እያዋሳቸው ድጋፍ መሰብሰብ የለመደው ደርግ በዚህ ድርጊት ፈውሳሊ ዘዎን መደምሰሱ እንዳለሆነ ገልጾ መሆን አለበት፡፡ ጣልቃ ገደገዳ ይወጣለታል እየተባለ ዲጉ ተታለ እንደ የአብዛኛው አርሶ አደር ጥያቄ አሁንም ገና ሥራ ላይ አልዋለም፡፡ 'መሪነት ለአራሹ' በሚለው መሪ ያለ ሰር ፈውሳሊዎችን ለማጥፋት የሚደረገውን ተገልጦት መቀጠል አለበት፡፡

ደርጉ የቀዳሚያችን ባለሥልጣኖች በመገደባቸው ከሀዘቡ ጠላቶች የተወሰነ ክፍል በሚጥፋ በዚህ ድርጊት የአገዛዙን ፀረ ሀዘብ ዘንባሌ ለመወገድ ምልክት እንዳለሆነም ገልጾ መሆን አለበት፡፡ ስራው ሀዘብ ከየካቲት ይዞ በጃፖኖች የሚከራከሩ ጥያቄያቸው አሁንም አልቆ ለሰሙ፡፡ እንዲያውም ወታደራዊ አምባገነን ሰለጠኑን በማስፋፋት ላይ ይገኛል፡፡ የሀዘቡን ሰብአዊና ላይክራ ትክክል መብቶች የሚገፋ አዋጆች እየወጡ ናቸው፡፡ እነዚህንም በሰራ ላይ የሚያውቁ ሰላኞች

በቻ የወለቱ ልጅ ለከፋ ቀን ይበድ አንደ ተባለው ሁሉ፤ ነገሩን እህ ብለህ ስም ተህ የሚበደውን አንድ ታገኘህ ስት ሞት በመባላቸው በናተህ ሙት ተሞግኜሃለሁ፡፡

ለጂ በየካቲት ወር ተነስታቸው ደመወዝ ይመርሳን ብለዋቸው አንዱ አለፍ ሁለ ተኛ አንደ ተመረጣቸው ሰዓት፡፡ አንዱን ደስ ያለህ፡፡ ለልጅህ ለገባረተህ ማደግ ይሁ ገህ፡፡ መጽሐፍ የወታደር ሆኖ ሲቆላ የገባረው ይገደላል አንደሚባለው ለእናንተ ደመወዝ ሲመር አኛ ላይ ገብሮ አንደሚሆን ሳይታለም የተፈታ ነው፡፡ ሲሆንም ልጅሙት ለላገረው ረዎንም፡፡ ለፋ ተኛ ጥረቱ ለኔ የተነፈገውን ፀጋና ማዕረግ በልጅቴ ለማየት አይደለም፡፡ ከዚህ ድፍንናን ካለው የጠላት ነር ተላቶህ ለወገ ስትበታ ባይ የምቀናብህ መሰለህ፡፡ አንዱን ከአብራኬ የወጣውን ልጁን ይቀርና ጠላቶቹ የሆኑትን ምስላኔ ጭቃ ሾሞን በላቤ እቀልብ የለም፡፡ ጌቶች አንዱ በመኪና የሚገፈግሰሱት ከኛ ከጭቆናቸው በሚያ ሰበሰቡት እርቦና ሲሳ መሆኑን የምትዘነጋ አይመስለኝም፡፡ እነዚህን መቀላቤ አንገብገብ ኛል አንዱ አንተን ቀን ሲጠባለህ የዘወተር ምኖሪ ነውና እስይ እስይ አል አንደሁ ነው አንዱ አንዳቸው ቀር አልሰኝም፡፡ ሚኒክ ተርቶን ከሥራ ማባረራቸውን ስም ተናል፡፡ ነገር ገን አይቸልህም አንደ ነገረኝ ከሆነ ከመካከላቸው አንዱ ቀር ተጠ/ሚኒክ ተርቶ ተሾሟል፡፡ አለው ቀው አንዱ አንደሰዓሁት ከድ አይሻል ይማ ነው፡፡ ታዲያ አረም ሰናርም ሁሉን ጸላፊ አድርገ ገን ካልነቀልን አንድ ራስ አንዱ ብትተርፍ ተራብታ እህል አንደሚጠፋ አኛ ደሊያች አንዱ ሰናቅ እናንተ ምነው ተሳናቸው፡፡ አልፋቸው ተርፋቸው ታማኝ ነን ብለዋቸውታል፡፡ ጉድ ባይሰማ መስከረም አይጠባም አለቶ አቶ ሴት የዋ፡፡ ለጥያቄህም ለተደረገላቸው ጭራ ገዢን ማመስገ ናቸውና እድሜ እንዲሰጣቸው መለመናቸው ተገልጾልናል፡፡ በየጊዜው ተነስታቸው ታማኝነታ ቸሁን ስትገልጹ ሸፍ ተምህረት የጠየቀ ትመሰረዳላቸው፡፡ ይህ አንዱን አንዳሻቸው ይሁን፡፡ አኛን ብዙ አላሰጠሁትም፡፡ ነገር ገን ለኛስ ታማኝነት መገጸጹ አያስፈልገኝም፡፡ ደመወዛቸው ለብሳቸውም ሆነ መሳሪያቸውን የምታገኙት አኛ ልፍ ተን በጽንከፍላው ገብሮ መሆኑን አትርሱ፡፡ አራሳቸው ገዢ የሚተዳደሩት ከኛ በሚያገኙት ገቢ አንዱ ገንዘብ አይቀጠቅጠውም፡፡ አኛ መገባር ብናቸው ሁላቸውም ጤም ማደራቸውን ስታቀት የኛ መጽሐፍ ሲያሳስባቸው አንዱን የራሳቸው ጥቅም አጋጥታቸው አንዱን ቸገራቸውን በጥቅምና አትመለከቱትም፡፡

አንድ ሰዎን ጭሰኛው ተበድሏል፤ መሪት ሌላው ይገባል፤ ለደህ ገባረያቸው መፍትሄ ሊገኝ ይገባል፤ ተብሎ በረዲላም በጋዜጣም ሲላፈፍ ሰዎ ተን በደስታ ሰንሰብሮ ወዲያውት መለስ አድርጋቸው ይጠናል፤ በሀገር ይወጣል፤ ማሪያ ይወሰናል አያላቸው ጉዳዩን በቀጠሮ ስታስ ተላለፉት ቅጣቶችን ተሰበረ፡፡ እስከዚህ ሰንገረገፍ የኖር ነው ገብሮ ለነገሩን በጉቀልብ ያረደ ነው የእህል መጠን መቸስ ተጠንቀቀ መቸስ በሀገር ተወክኖ ያያልና ነው ዛሬ ሀገርና ጥናት

አንደመጽሀፍ ሊታወቅባቸው የበቃው፡፡ ለነገሩን አብሪት ማሪያ ባይበድ ለባላባቸው ይህን ያህል ማንከባከብ በደህው ገባረ ማንጋጠጥ አይሆንም፡፡ ለጂ ሆይ ለነሱ ድሉት ይህን ያህል የምትወክሉት ምን ሲያቀምዱቸው ይሆን፡፡ ከገብሮ አቀም አንዱ ምንም አንደሚወከፍሉ ስታቀ ምኑን አንዳያስቀሩባቸው ነው አንዱም የምታስጠላቸው፡፡ የመሪት ጉዳይ ቀስ ብሎ ይጠና በማ ለታቸው ባለርሰቶች አጅጉን ተጠቅመዋል፡፡ አንድ ነ ደጃ/ገፋውን ያሉ ባላባቸው ጭሰኛውን በሙሉ አስነቀለው ቀጥሮ ሰራተኛ አስመጥተው መራቱን በመኪና ማባረስ ደምረዋል፡፡ መኪና መገ ዚያም ያጠት አራሹን አባረው መሬት ጠውን አድሯል፡፡ ፈታውራሪ አምላክ ጭሰኛቸውን በሙሉ በማባረራቸው አንተህ የናተህ ወገኔም ብረ ተላሳ መጠጋያ አጥቶ ከኛ ጋር ከተዳበሰ አብ ሲመጡ ሁለቱን ወረን ይዞአል፡፡ ይህን ሁሉ ሰው እትብተ ከተቀበረበት እቀነቀሉ ድብ ይብ ላህ ብለው የሚያባርሩት መሪት ይከፋፈላል የተባለ ለት ጭሰኛ የለንም ቀጥረን ነው የምና ሰራው ለማለትና ለማቅላት ነው፡፡ ሆኖ ባይወጣ ከመሬት አልነሳም ብሎ ያንገራገረ ሰው ገን ቡተን እያምጡሉ ከብተን እየነቀ በመሳሪያም ሲሆን አያስፈራራ ይነቀሉታል፡፡ አሻራረኝ ያለ ጌን በፖሊስ እያሳሰሩ ያገዙታል፡፡ ላለው ነፋስ ባይቀር ያረገድላታል ነውና ፖሊስቸው ሆኑ ጭቃ ሾሞቹ ከባለመሪቶች ለድርና ማን ለሙሉናቸው ለማን አብት ይባላል፡፡ እኔ ያለሁበት መሪት ጌታ ጭሰኛቸውን አያባሩ አንዱ እርቦ ይሰፍር የነበረውን ሲባገሱ ይሰፍር የነበረውን ገማሽ እንዲገባር በምስሉ ነው በኩል አሳዘዘዋል፡፡ ሪት የተዋዋለ ነው በዚህ ፊል ነበረም ብሎ የሚከራከረውን ወዲያውት ለቀቅ ይሉታል፡፡ አሳቸው ምን ይቸገራቸዋል፡፡ እኩል እኩል አራሹነት ጠልቶ ገባረው ሲላቅ አገር ምድሩ ሁሉ የተነቀሉ ጭሰኛ ስለሆነ ከገማሽ አልፍ አንተን እጅ ለራሱ አስቀርቶ ስብተን እጅ ለሳቸው ሌላጥ የሚቸል ሰው አንድ አፈር ነው፡፡ እኔን ለጅህ ወታደር ነው፤ ካሰመረው ደመወዝ ቀርጦ ሊረዳህ ይቸላል በማለት እርቦ ሰንገብ የነበረውን ገማሽ አድርገውባናል፡፡ ከሚሰሩ ከልጆች ተርፍት ምን ይልከልኛል ብል ወይ ፍንክቸ፡፡ የብሩ ተላሳን ቀን አንዳያስኖት ብየ አፈን ዘገጄ ተቀምጧለሁ፡፡

ግንዛቤ ተንሳዲ በዋለ በባምንት የተሻረተን ባለሥልጣናቸው አንደሰራቸው ወረው ይረሰን፡፡ አይቸሉም ሰዓቸውን በቃሉ አጥንቶ ኖሮ አንዳንዳቸውን ከነታሪካቸው ዘርዘር ሰናል፡፡ በዙገታችን አልወያቸው አንዱ አንዳንዶችን ሲወራላቸው ስምታለሁ፡፡ በተለይ ደጃቸው ሲሆሉ ከኛ መንደር ዘቅ ብሎ ኩታ ገጠም ሀያ ጋሻ መሪት ሰላላቸው አልፍ አልፍ ሲመጡ አያቸው ነበር፡፡ ያ ሁሉ መኳንንት አንደሌላ እየታይ ነው ሀያ ሀያ ማለትን ሰንገላ ፈን ጠዘያው ሌላ ነበር፡፡ የቦሎትን ሁሉ ሊተፋ ነው፤ ያዘረፋትን ሁሉ ሊመልሱ ነው፤ የዘረፋት መሪት ለደህው ሊታይል ነው ሲባል ነበር፡፡ የደጃቸው ሲሆሉ ሲሆሉ ጭሰኛቸው ወደሀ የታቸው ነው አንዱ ከደብታ ብዛት የተነሳ በረ በጣሉ ነበር፡፡ መሪት ይሰጠናል ብለው እጅግ በመ

ተግባርና ቅዱስ ሥጋው ስላለው ባይቀር የሰራው ሁሉ በደህን ተነስቶለት አብሮ ሊሄደል ይቻላል ምን ስሜት ስለነበረ፡፡ ከዚህ በላይ አጭር ይነገራል፤ ግን ይመስላል እየተባለ ሲመጣ ለሰው እኛም ስንወጣ የገና ይጣራል መባሉን ሰጥን፡፡ የደጃቸ ጥሰፍቸ ተስፋ ቀርጠው ያለቀሱ አሉ፡፡ ምን ያርጉ ለጌ ፈጣሪ ታርቶን ቀን ለመጣሰን ሰው ለገሰን ነው ብለው ሲገኙ ገና የፍርድ አጣሪ ተመርጦ፤ ገና ጥናቸ ተሰይመው መገት ተከፍቶ ነው ሲባሉ ተስፋ ያለቀረው ምን ይሁኑ፡፡ የፍርድ ቤቶችን ነገር የምናቀው አይደለም፡፡ ነገሩ ፍርድ ቤት ገብቶ ሲገኝ ትንቢትን ለሰው ይቀርና ለጽጌቸውን መጨረሻውን ያቀብላሉ ነው፡፡ እስከ ነገሩ ትውልድ የደጃዘጃቸው ዘመዶች እዚህ ድረስ መጥተው ገብሩን ከመብብሰባቸውም ሌላ መሪተም ሊሸጡ እንደሚያጋላሉት ጥምሮች ይሰጣሉ፡፡ ያ ሁሉ ጥሰፍ ሰጥቶ ተደፍቶበት መሪት አገኘሁ ሌላ የሚነቀል መሆኑን አውቆ ለላቀቅ ተደናገጧል፡፡ ከርቆ እንደሆነ ሰደተኛ አድላ እንዳይደርስን ያስፈራል፡፡ እኛስ ብንሆን ለጊዜው ተፍጥሞን እንኖራለን እንጂ ከአዘመራው ሰብሰባ በኋላ ባለመሪነት አብቅተንረው እንደሚረድሩን እናውቃለን፡፡ ሆኖ ሲያውቅ ያር ጥታ ነው፡፡

ተስፋቸንን እንዲህ ከቀጧቸው በኋላ ሰራቸውን ተብሎ የሚነገረው ሁሉ እውነት ከሆነም አጥጋቢ አይደለም፡፡ አባት አባት ብሎ የተነሳውን በደህን ሰይጣን አቆላለጠ እንዲያዘክ ከገሰጸቸው ምን ዋጋ አለው፡፡ አይቸሉም ከተጣ ወጥቶ የአሁኑን ልዩ አበባን አገኘቱት ብዙ አጣጣሪ አልፈው፡፡ አበባ ያኔ ከዚህ ከጠፋ በኋላ ብዙ ነገር ደርሶበት እንደሆነም ብሎ መገደፈቱን አውቅ ያንድ ነገሩ የጥነት መከፍ ሾፈር መሆኑን ሲተሰጥ አትቀርም፡፡ በቀደም ለትመክሩ ሾፈርቸ ሥራ ሲያጡ ወታደሮቹ ይዘውት አንገላትት አሉ፡፡ ምን ለውጥ አለው ለጌ ባለደረባህ አበባን ሲያሰር አንተ ደገፍ የአበባን ሲጠራ ሲታገላታ ተቀራላሪ እንደሆነ፡፡ ይህ በደህ መወከን ደገ አይደለም፡፡ ከአበባ አካል ጣን የሚያሳዘን አለ፡፡ እንደሰው ቤት ገብረት ሲያበድ ከአገር አገር በመገከራት እንደሰደተኛ በሾሸበት እያደረገ ይገኛል እንዲሻሻል ሲጠይቅ ነውር ነው ወይ፡፡ እንደነገረን ከሆነ ነገሩን ነገሩን አይደለም፡፡ ጣሰርጣ ለባቸው የደነደነውን ጌቶቻቸውን ነበር፡፡ የጠገባ የተራባን ሲረሳ እናንተም ቸገራቸውን ስትወጡ ለላው ይህ ወገናቸው አባት ሲል እንደመርጥ ፈንታ መሰባቸው እያፈናቸው በፊት ለባለ አርበት ጥበቁና እንደቀጥቸው ሁሉ አሁን ደገፍ ለነገሩ አባቱ፡፡ እኛ ስለተሻሻልን ቀንተው ነው ሁሉም ጥግሪ የሚለው ወጪባለው ወራ የሌላው ደመወዝ ከናንተ የበለጠ ነገር ነው፡፡ ተው ለጌ እንገት የተፈጠረው አዘር ለጣየት ነው፡፡ የሌላውን ቸገር እንደራሰህ አደርገህ ተመልከተው፡፡ ሌላው ሲቀር አራሰህን ከአበባ ጋር አስተያይ፡፡ ሁሉ ታቸው ውሐቸው በረሀ ሲታይ ወጥታቸው ጥታ ተመለሱ እንደሆነ አታውቁትም፡፡ ደመወዛቸው አካል ነው፡፡ መተዘዘንና መደገፍ ሲገባቸው አንቁ ወገን አይተህ የባለፀጋ መሰሪያ ሆነህ ስትበድሉ ይ አምላክስ ሲሆን ይወደዋለን፡፡

መቼት ምክንያት አታጡ ፀጥታ እንዳይደረርስ የአገሪቱ ነጻነትና አንድነት እንዳይጠፋ ያለደም መፋሰስ የተገኘው ለውጥ የምትሉትን ሰበብ ሁልጊዜ እንበጃለን፤ እኛም እንፈቅድዋለን፡፡ ሆኖም ለጌ ሁኔታውን እኛ ዘንድ መጥተህ ብትመለከተው እንዲት በተገረምክ፡፡ እኛ ምንም መሻሻል አላገኘንም፡፡ ያለደም መፋሰስ የምትሉትም የሀብታም ጽንፍ የጌቶችን እንደሆነ ነው እንጂ ፤ ደሀውን ሁሉ ጊዜ ደሙን እያፈሰሰ ነው፡፡ በገርገሩ የተነሳ የምትወድ የቀሰሉ በገት መበላሀ፡፡ እኛ አካባቢ ሰንተ ባለርበት ጭባቢውን የጥይት አፈት አደረገው፡፡ በየቦታው የምትወሰን ተግሪ ቀጥሮ፤ መቼትም የደሀ ደም የጭን ሆነና ሲፈስም ከመጤ ስለመቆጣሪ ተዘነጋ እንጂ መፍባረሱን ፈጸሰ፡፡ የተሰደደው፤ በረሀብ ያለቀው ደም አልወጣውም ተብሎ ከቀጥሮ ወጥቶ እንደሁ እንጂ በዚህ ያበቃለን እንበላለው እንጂ ደምስ ፈጸሰ፡፡ ለነጻነትና ለአንድነት የጥናውቀው አይደለም፡፡ ሌላው ሲሸምበትም ለሀገሪቱ እንደተዋጋሁ አንተስ ታውቅ የለም እኔ አባተህ በሰደተ ስባብራው ወጭ አገር ተወሽቄ አልከረምኩም፡፡ መላትን ፊት ለፊት ተጽዕኖ ነበር ያን ከፋ ቀን ያሳለፍኩት፡፡ ነጭ ፋሽስት ሲመጣ ጥቁር ፋሽስት ተተካ፡፡ ነጻነት የምትሉት ዘመን ሁሉ ለጌ ባርነት እንደሆነ ሲተረጎም ቀረሀና ነው፡፡ ለባላ ልገብር ለዘመድ ልገብር ገብር ያው ገብር ነው፡፡ ነጻነት ገና ይመጣ እንደሁ እንጂ ዘረሰ እኛ መገደፈውን መልክንም አይተነው እናውቅ፡፡ በሰላማዊቱን አንድነት የምትነገሩን ለቀባሪው አረፋት ነው፡፡ የይግድት ዘር እያሉ ለአገዛዝ እንዲመቻቸው ከፋሪቱን እንጂ እኛ አንድ ነን፡፡ ቢያንስ ቢያንስ ደህነታችን አንድ ያደርገናል፡፡ ከነጌቶቹ ጋር ገን አንድ የሚያደርገን ምን ነገር አለ በሀብት ተለይተን፤ በፍርድ ፊት ተለይተን በሰብዓዊ ተለይተናል፡፡ ለኔ ብቻ ይሰጠኝ ይህ ባይ አይኔን ያመኛል ከሚሉት ጋር አንድነት የለንም፡፡ እናበጃለንም፡፡ ወገን ለፍቶ አጻራጅ በሰው ጭንቃ ላይ የግድዘባነትና የጌ የኔ ሲሆን ነው፡፡ አንድነት ጣባይት እንደኔ ከተገባቸው፤ ፈጣሪ ፈጥሮ ከረሳው ለፍቶ ለሰው ከሚያቀበለው ብዙን ጋር ነው እንጂ ጭባቢ ከሚነቀለው፤ የሰራተኛውን ጉልበት ከሚሰላው፤ በተገኘው በተሰጠው መጽሐፍ እያለ አጥንታችንን ከሚገጠው ጋር አይደለም፡፡ እምብዛም ደገነት ለበገም አልበጃት፤ ያለው እኛን በበገ መጠሉ እንጌቶችን ነበር ጥድረ ጉልበት ነበረም፡፡ እሳቅስ እነሱን ገላለ አደርገን እኛ ተባብረን የሚበድ የሚበጃውን ብንመክር ለሀገርን ሲዘጋ ለአገር ፀጥታ ይሰጣል፡፡

ፀጥታ መደፍረስ ደምጽል የምትሉት የይ የይ እያለን ቸገራቸውን በጥቅረባችን ጭንቃቸው አይነቀረን ብላቸው መቆጣቸው ካልሆነ በቀር ደሀው ፀጥታ አላናጋም፡፡ ፀጥታ የሚያናጋው እኛ ቀበሌ እንዳሉት ጥይት የሚያስቸግሩት ጭባቢውን እያባረሩ ቤተን የሚያቃጥሉት ባለርበት ነፍጠኞች አይነቶች እንጂ ደሀው አይደለም፡፡ ፀጥታ የሚያደረርሱት እነጣን እንደሆኑ ጠፍቷቸው አይመስለንም፡፡ የኔ ሲሆን ተራብኩ ተቸገርኩ እያለ አባተህ ሲያቀርብ ሌላው ወገን ይወቃልኝ ብሎ ሲሰለፍ ፀጥታ ታደረርሳለህ እፍሀም አይፈታም አይባባዝ አትወጣም ካለቸው

ሀብታም በጸጥታ ይዘረፈ ማለት አይሆንም፡፡ እኛና መሰራታችን ቸለን ቸለን እንዲሁ ከተ
ነሳን እርቀቱ ሲገኝ አሻራረን እንደምንሰላ አትዘንጋ፡፡ ቸገራችን እስከላ ተወገደ ድረስ እንዲ
የአቤታታ ዘመን ይቀርና ዘመኑ ይሆንና አሁን ዐጥታቸውን የምትጠበቁ ጥላቸው ባለሀብቶች ሁሉ
ማጣፊያው የግራቸዋል፡፡ አምላክ ጠበቀ ለዚያን ጊዜ ያደርሰን እንደ ያህን ሀገራችን በተ
ጣሪያ፡፡ ዐጥታ . . . የምትሉት ሁሉ ሰላም አያገኙም፡፡ ለዚህ እንዲሁ የሚታለሀን ሁሉ አታውቁም
አላባባህና በየቦታው ጥሰናው ሲነቀፍ አራቱ አየሰ፡፡ ሲሄዱ ይህን ይህ ሁሉ አሰጠርቶ
ለጥቅም ለመብት በየቦታው መነሳት ለምትገባባቸው የቸው ሁሉ ክፉ ቀን እንደመጣ አያሳይ
ዎን፡፡ በሰላም የያዘችሁት የባለርሰቶች አፈላጊነትን እኛን ገና ምንም አላተኛረም እያሉ
የሚያገራጩትን እነአይቸላህምን እንኳ አላሳ አሰጥቷቸዋል፡፡ የነአሰራት ከሳን መታሰር
የመሰናን ስለሼ እጅ መስጠት ዘና ወላጆቻችን እንዲያ ሲሆኑት ሳያየት ሲያሰፍም እኛ የራስ
ተባባሪችን እየተነሱ በመሄድ ላይ በመሆናቸው ደስ ብሎናል፡፡

ነገር ገን ለዚህ ሰገባባባ ሆነክ ልትሰላኝና የራሳችን ነገር እንዲሁ ብታታ
ክልን ዎን ይቸገራቸዋል፡፡ አይዘህ ታገባ እያሉክ መጽሀፍ ስለሰባት አመት የታወረ በው
የሚሰጠውን ዎሳሌ ብትነገረኝ እኔ የምቀተው ዛሬ ማታ ላሜ የምትወሰደው በፍላጎት ይሆንብ
ኛል፡፡ በሳያችን ላይ ነፍጠኛ ተተክሎ በገዛ መረታችን ላይ ጥሰና ሆነን እንዲሁ ከራይ እንዲ
ገባር እንዲ አሰራት ከዚያም አላፍ እንዲ መጥቶ እንዲ መስተገደ እየተባሰን ለጆቻችን
በረሀብ እያሉ ጥንት እኛ ስጋችን አልቀ አጥንታችን አልቀ ስለመረት በተወራ ቁጥር ብናሰራስ
ሰፍ በታጋሽነት እንደነቀ እንደሆነ እንደ በሰገባባባበትና በቸክላነት ልንወቀስ እንቸልዎ፡፡
ከየካቲት ደምር ተስፋችን ሲወድቅ ሲነሳ በመከረው መሳቀም አደቀቀን፡፡ እናንተ እንኳ
ከኛ በኑር ተገሽ ለምትሻሉት ይዘችሁን በሁለት ቀን ስታስጠሩ የኛን ይጠፍል ጣሪያ
ገደገፋ ይወጣል እያላችሁ በሰባባ ባሰባባ ስታዘገቡት ጊዜ በናንተ ተስፋ ወደመቀረጡ ተቃር
በናል፡፡ እናንተ ለራሳችሁ እንዳይረጋቸሁት ሁሉ እኛም ለራሳችን ታጥቀን መነሳት እንዳለብን
/እንደናንተ^{የሚወክሉት} ቀን መረታችንን ማስመለስ ባንቸልም / መፍትሄ እንደሚገኝ እየተገ
ነዘብን በመሄድ ላይ ነን፡፡

ስለዚህ መወቃቀሱን እናብያና የናንተ የሰውነት አደጋ እዚህ መንደራችን የሚያመ
ጣውን ልገለጥለሁ፡፡ እሼ ብትሉን ደገዎ መደሀኔትን እንንገርሀ፡፡ የተሰለቀቁ መታሰር ማመራት
ላራሾ ማደላደሉን ወለል ስለሚያደርገው ሌሎች ባለርሰቶች መደናገጣቸው አይቀርምም፡፡ ተባይ
የጠፋ መሆኑን ስታውቁ ቀጣዩ መጠጣውን ማፈጠሩ እንደሚቀር ሁሉ ጥሰና መነቀሱ አለቀጥ
መስፋፋት አይቀርም፡፡ ከድርቅና ከታች የተረፈውን እህል ዘርቶ እዘጠራውን ሳይሰበሰብ
የሚባረረው ጥሰና የተኛውን ተቶ የተኛውን እየተከበለ እየተቀበለ ነው የበላችን መወጣት
የሚጠባበቀው፡፡ እኛን የሚገፋት እንደራሴያች ብቻ ሳይሆኑ ጥያቄዎቻቸው ደራሲቸው ብቻ ሳይሆኑ

የበታተፉትን ሲሆኑ አውራው ሳይያዝ ጥፍራውን መያዙ ስለሚያገኝ የደራሲቸው ዘላ
መጥፍ አይደለም፡፡ ነገር ገን እውነት ለኛ አስባችሁ አስከመደረሻው ለኛ ለመቆም አስባችሁ
ከሆነ ከጠቅላይ ገዛት አውራጃ፣ከአውራጃ ወረዳ፣ከወረዳ ቀበሌ አስከተደርሱ ድረስ፣ለአይን
ጉልህ በሆኑ ተደብቶ ሳጣ የትም ለመንቀልም ከሚያስቸገረው ቀጣዩ አስከተደርሱ ድረስ እኛ
ከየመራት እየተነቀሰን በቸጋር እንደምናልቀው አወቅተን፡፡ ለዚህ ሀገ የተባሰ በወራ ከሚያልቀ
ጥሰና በባለመራት እንዳይባረር አባታችን፡፡ የወገን ደም ሲመጥ የነበረትን ባለሰልጣኖቻና
ባለጠጋያቸው እርሶት በአዋጅ መንገስት ይሁሰድና በነዚህ መረቶች ላይ ያለ ጥሰና ከመራት
እርሶና ሲሳ ነጻ እንዲወጣ አድርጉት፡፡ መከፋፈሉ ወሰን ማበጀት እንደሆነ እናስቸገራቸዋለን፡፡
እኛው በኛ ባገር በማግሌ እንወርሰዋለን፡፡ መሀላችን ገብቶ እንደኛው በራሱ ጉልበት እርሶ
መኖር የሚፈልገውን የድር ባለእርሶት ጭ ሳንይዘበት የሚባታውን ያህል እንተወላታለን፡፡

ገፋፊ ባለሰልጣኖችን ተላልቀ ባለመራቸውን ይዘችሁ ያሰራቸሁት እናንተ እነሱን ለመ
ተከት ከሆነ፣በዘመን አትደሰተብት፡፡ ባለርሰት ኃይሉን ተገን አድርጉ ከመራት ማባረሩን መቆጠ
ጡ አይቀርም፡፡ እኛም እነአይቸላህም የምትፈልጉትን በኃይላችሁ ብቻ ነው ማገኘት የምትሉት
እያሉ አሰር አመት ሙሉ እንደሆኑ ሁሉ፣እኛስ በኃይል መጠጡን የሚያቀተን፣በሰላም መራት
የማገኘት ነገር ዘበት እየሆነብን እንደሄደ አወቅተው፡፡ እንጥን ጥሰና ከመራት ነቀሱ ማባረፊ
በሰና በቤተሰቦች የቅት ፍርድ መፍረድ ነው፡፡ ማን ያበላቸዋል፡፡ ከመራት ላይ ተነቀሰን
ረዘብ የሚወርሰን ከሆነ የበደለንና የገፍን ገዛት አቋጠን ለመሄድ ተነስተናልና ወደኋላ
እንመለስዎ፡፡ ከአቀበት ወጥቶ አፋፍ ላይ ሊደርስ የፈለገ እንደምጫንም ተፍጨጨር እንደ
ሚወርሰ ሁሉ፡፡ በቸነፈር ከመውደም በአይን ፊት ለፊት ተጋጥሞ ወይ መቅት ወይ መሻር አይ
ሻለምን፡፡ ድህ የኛ መሆኑን እንጠራጠርዎቻችን መፍሰሱ አይቀርም፡፡ ሁላችንም በዚህ
አገር እንዲሁ ዓይነት ነር እየኖርን፣ ብዙያታችን ከመረታችን እየተነቀሰ ከነላጆቻችን
ሚለጋችን ከሆነ ይህ የሚያስፈራን ይመስለሃል፡፡ የቅተው ዋቅ ለተረፈው ቀን ይወጣለታል፡፡
መወጣቱ ተወሳኝ የኛን ዓይነት የመከራና የስቃይ ኑር ሳይቀጥስ በሰላምና በደስታ የሚኖር
በት ስርዐት ይፈጠርለታል፡፡

ለዚህ ሀይ የነገርክህን ሁሉ አስብበት፡፡ ለኛም ቀን ወጥቶ እንተም የባለጠገኛ
አገልጋይ መሆንን አጭህ ለመገናኘት ያበቃን፡፡ የመንደሩ ሰው ሁሉ ሰላምታ ያቀርብልሃል፡፡

ይላሉ
አባትህ ባይከፋፍ ገብርኤል
እናትህ ጌዜነሽ ተለሳ

/በዚህ በታች የምናቀርባቸው በ145ው የአኢተ ማ ጠ/ገባዔ ቀርቦ የአባዛናውን ተባታይ ድጋፍ ባለግገኙት የወደቀውን ውሳኔ ነው። በመጀመሪያው የተገለጥን ቁጥር ላይ ሊወጣ ያለ ታላቅ ጽሁፈ ከላለው ታላቅ ገባዔ ጋር ፖሪስ ስለነበረና ፈረንሳይ አገር ባነበረው የፖስታ ቤት ሠራተኛዎች ሥራ ማቆም ያስገደዱት ተገላጥን ሲታተም ሲጠናቀቅ ሊደርሱን ባለመቻሉ ነው ሁለተኛ ደገፍ ውሳኔው ሙሉ አይመስለንም። ለምሳሌ ስለጊዜያዊ መንገዶች የሚያነሳ ክፍል የለበትም። በሁለት ያህል ያህል ሊሆን ይቻላል። 1ኛ፡ የውሳኔው አቀራሊ የመጨረሻውን ገጽ ተባብሮ ለገባዔው ሊቀመንበት አለበት ይሆናል። ወይም ይህን የጊዜያዊ መንገድ ነጥብ በታላቅ አገዚ በጽሁፍ አላሳፈረው ይሆናል። 2ኛ፡ ከታላቅ ገባዔው አያያዝ ሲታይ ታላቅ ገባዔውን የወሰነት ጽሁፊያቸውን አገደ ገጽ ጥላው ይሆናል። ሥራ አ/ኮሚቴው ከሊቀመንበት በተረከበው ታላቅ ገባዔ ውስጥ ከዚህ በታች ከምናሰፍረው ሌላ የለበትም። በሌላው የመጽሐፍ ገጽ በዚህ ያለውን ሀሳድ ነት አገደው ይመስላል እያስታወቀ ከሊቀመንበት የተረከበ ነው።

— ማለት ሥራ አ/ኮሚቴያቸውን የተረከበውን— ሥራ ጥራ ስለሚጠይቁት ቀ/ሚኒስትር ለመሰጠት ፈቃደኛ መሆናቸውን እናረጋግጣለን። — በተጨማሪ ይህ የጉዳይ የሚመሰሉን ክፍል ያሳበት ገጽ ገላባዊ በጋራ እድል የሚገኝ ከሆነና ሌላውን አሟልተን ለማውጣት ዘገኙ ነን/ እ.አ.አ. ከ12 እስከ 19 ስንት 1974 ዓ.ም. በበርሊን ከተማ የተሰበሰቡ 145ው በአውሮፓ የኢትዮጵያ ተሳታፊዎች ለገባዔው በምርጫ በቀረበው አርዕስት በ5 ኮሚቴዎች ተከፋፍሎ ከተወያየ በጋላ በማከተሉት ነጥቦች ላይ ከሰዎች ነት ደርሷል።

- ለምሳሌ የሊዘንና ፊውላሊዘን ለሰፊው የኢትዮጵያ ህዝቦች ዋና መሰረታዊ ጠላቶች መሆናቸውን በመገንዘብ፤
- በኢት. ህዝቦች ላይ ለምሳሌ የሊዘንና ፊውላሊዘን ያደረጉት የኢኮኖሚ የፖለቲካና የሶሻል ተጽእኖ ለአገሪቱ ብልጽገናና ነጻነትና የወደፊት እርምጃ ዋና አገባብ መሆናቸውን በማስታወስ፤
- የኢት. ጭቅን ህዝቦች በነዚህ ጠጋራ ጠላቶቻቸው ላይ እስከዛሬ ያደረጉትን መራራ ተገላ በመገንዘብ፤
- ሰፊው የኢት. ጭቅን ህዝቦች በሊዘንና ፊውላሊዘን ላይ የሚያደርጉትን መራራ ተገላ ሙሉ የኢኮኖሚና የፖለቲካ ነጻነታቸውን እስከዛሬ ድረስ በደግፈው በላን ድነት እንደሚቀጥሉ ሙሉ ሙሉ በመተማመን፤
- በኢት. ህዝቦች ለምሳሌ የሊዘንና የባለባብን ሥርዐት አሸንፈው ድል ለ መገኘት የሚችሉት በአዲሱ ሞክራሪ አብዛኛ / The New Democratic Revolution/ መሆኑን በማስተዋል፤
- አዲሱ ሞክራሪያዊ አብዛኛ ብዙ መደቦች በተገላ አገደነት የሚከፈሉበት መሆኑን በመገንዘብ፤
- የላብ አደረ መደብ በቀረጥነትና በማምላሽ ተገላ በዚህ አብዛኛዎቹ አገባብ ያሉ ውስጥ ገንባር ቀደም መሆኑን /እንደሚሆን/ በማረጋገጥ፤ /ቀንፍ ውስጥ ያለው ከሥራ ይኖራል። ጠ.ገ.

- በየባኑት አገባብ ያሉ ያህል ያህል በአገር ውስጥ ከመጀመሪያ ጊዜ ያለበት ክፍ ያለ የኢኮኖሚ ውድቀት መድረሱንና የገደቡ መደብ በጭንቅ ሁኔታ ላይ መጣሉን በመገንዘብ፤
- ለአከላለፍ ለአገባብ ተቆይታ መገንባት መውደቅ የህዝቡን ያህል የመጀመሪያው ያህል ያህል መሆኑንና ህዝቡ በተገላ ያሰገኙትን ተላላቅ ድካሞች ለሰፊው ህዝብ የወደፊት ተገላና ሀላፊ ያህል መንገድ ይሆናቸውን በማወቅ፤
- እስከሁን ድረስ ከመገንባት በኋላ የደረሰውና የሚደርሰው መደብደብና መገባቀል ሌሎች ገፍቶ የህዝቡን ሀይል ለመሰባር አለመቻሉን በመገንዘብ፤
- አሁን አዲስ ተብሎ የተቋቋመ መንገድ ሰፊው ህዝብ ያቀረባቸውን የኢኮኖሚ የፖለቲካና የሶሻል ተጽእኖ ጥያቄዎች ሙሉ በሙሉ ፈጽሞ ከገቡ ሊያደርስ አለመቻሉን በማስተዋል፤

የ145ው የአውሮፓ የኢት. ተሳታፊዎች ሚኒስትር የሞከረውን ውሳኔ አሳልፏል።

1ኛ. ለምሳሌ ያህል ተቆይታ በተለይም የአሜሪካን ለምሳሌ ያህል የኢትዮጵያ የጉልተኞች ጥቅም ጠባቂ መንገድ በኢትዮጵያ ህዝብ ላይ የሚያደርጉትን የኢኮኖሚ ብዙከትና የፓለቲካና የሶሻል ጭንቅ ያወገዛል።

2ኛ. መፈናፈኛ ያጣው የፈላጭ ቀራጭ መንገድ በሰፊ ለሰፊ መንገዶች ህዝቡን ለመከፋፈል የሚያደርገውን ጥረት በጥብቅ ይቃወማል።

3ኛ. ለኢት. ህዝቦች ዘላቂ መፍቆላ የሚገኝበት በተገላ አገደነት በመሰበረት በሰፊ ተኛው ገንባር ቀደምት ነትና ለዚህም የሠራተኛው መደብ ፓርቲ አሰራሪ ስለሆነ ይገባው ገንባር ቀደም ፓርቲ እንዲቋቋም ቅስቀሳ እናደርጋለን። አብዛኛዎቹ ሥራን ይገባን ሁኔታ በመገንዘብ ከህዝቡ ገር እንዲቀላቀሉ ተገላቸውን ወደፊት እንደገፋ በማሰራ ታታ ለማድረግ እንዲጥሩ ጥያቄያችን እናሰማለን። ሌሎች ፀረ ፊውላሊ/ጉልተኛ/ ፀረ ለምሳሌ ያህል ፓርቲያቸውን ቢቋቋሙ እንደገፋለን።

4ኛ. ሰፊው የኢት. ህዝብ ያቀረባቸውን መሰረታዊ ጥያቄዎች ሙሉ በሙሉ እንደገፋለን።

"We hold that for the purpose of insurrection Social-Democracy should give an impetus to all revolutionary democracy, should help it all to organize, should march shoulder to shoulder with it, but without merging with it, to the baricades in the cities, and against the landlords and the police in the villages." (Lenin, Coll. Works, Vol. 9 pp. 238-9. His emphasis)

The problem of organization is one of the burning questions of the peoples struggle of the current revolutionary period. It is a question of the utmost significance for the advancement of the revolution and builds one of the most important tasks of the present. It is, therefore, a question that obliges a clear and definitive answer from revolutionaries and a criterion for the seriousness the way they handle their tasks. To condescendingly put off this question (as the acher-guzoists who say that the era of the necessity of organizations is outmoded-see Bulletin No. 6), to evade this crucial question and to beat around the bush, only testifies that one has not learned nor is willing to learn from the experiences of the February revolutionary movement.

The historical setting of the presentation of this question is the struggle against feudalism and imperialism. The political content of this struggle is the struggle for democracy-peoples' rule. This struggle for political freedom, is of interest not only to the proletariat, but also to the other oppressed classes as well, although in varying degrees. It is the common struggle of the oppressed classes that can win political freedom for the entire people. But before trying to answer the question how the common struggle of these classes is to be organized, it is imperative that we give a clear account of the interrelationship between these classes in the given revolution and their attitude towards the promotion and advancement

of the revolution.

The February revolutionary experience clearly demonstrated that, of the oppressed classes in Ethiopia, it is the working class the peasantry and the petty-bourgeoisie that constitute the main forces of the revolution. Thus, it is only natural that we correspondingly engage ourselves primarily with the problem of the organization of these classes. These three classes - the working class, peasantry and the petty-bourgeoisie - are the motive forces of the new democratic revolution. Of the three the working class is the leading force, whereas the peasantry makes up the main force of the revolution. The role of these classes as motive forces is objectively determined by their vital interests in the democratic revolution, as shown below.

a). The winning of political freedom is of vital importance to the working class, not in the sense that it thereby attains its emancipation, but that it creates the conditions necessary for its struggle for emancipation. The road to socialism is via democracy-all other roads are either utopic or reactionary.

b). The radical overthrow of the feudal and imperialist yoke, the unleashing of the productive forces and the freest development of capitalist forms of commodity production and distribution with its corresponding superstructure objectively serve the interests of the petty-bourgeoisie.

In the new democratic revolution, the proletariat plays the leading role and the peasantry and the petty-bourgeoisie form its reliable allies. In order that the proletariat be able to successfully carry out the democratic revolution, it is imperative that the working class win over the peasantry, establish the worker-peasant alliance, rally the petty-bourgeoisie and other sections of the population around the banner of anti-imperialism and anti-feudalism. With this somewhat meager expose, we hope to have showed the inter-relationship between the different classes and their attitude towards the revolution.

The present situation in Ethiopia is characterized by the unorganized(spontaneous)struggles of the different classes against feudalism and imperialism.The question of organization is on the order of the day.That the working class party(although there are fundamental differences as to what a working class party is-to which we will come back later),has to be created,seems to be generally accepted.The heart of the controversy raging within the Ethiopian Student Movement is the question as to whether the other non-proletariat classes also ought to be organized for the struggle against feudalism and imperialism or not?The acher guzoists answer this question in the negative or take a passive attitude towards the organization of the non-proletariat oppressed classes;whereas the Ethiopian Students Union in Europe on the other hand actively demands the political organization of these classes in the struggle against feudalism and imperialism.

What should our attitude be towards the struggle of the non-proletariat oppressed classes? Are their struggles revolutionary?YES!
The struggles of these classes are revolutionary.And the firmer,more determined and organized their struggles are conducted,all the more better for the democratic revolution. Should one support the efforts of these classes to be organized in their struggle against feudalism and imperialism? Certainly yes! The more organized these classes struggle,and thus the more powerfully they strike the enemy,and weaken him- this can only serve the interest of the revolution and create favourable conditions for the advancement of the struggle of the working class and its organization.

"Marxists everywhere support every revolutionary movement against the existing social and political order of things."-
this is a basic tenet of socialism.The content(with its forms differing according to class and circumstances) and aim of this support are respectively:

a)to prod these classes,push them forward and oblige them to prepare themselves for struggle.In this respect,for example,the relationship between the Bolsheviki and the Trudoviki,OsvoBozhdeniye,etc. is quite instructive.

b)to win them as allies. "Social Democracy must act the vanguard in the fight for democracy,and consequently if for no other reason,must give every support to all democratic elements of the population and win them as allies"(Lenin,C.W. Vol.4,pp.181)

Scientific socialism teaches that socialists must take an active role in the democratic revolution and not to be indifferent to the struggle and demands of the non-proletariat oppressed classes. It is the task of revolutionaries to sharpen the demands of these classes,magnify their democratic content and spearhead the struggle for these demands.

"We must go among all classes of the population,as propagandists,as agitators and as organizers... The principal thing ofcourse is propaganda and agitation among all strata of the people.We must also find ways and means of calling meetings of representatives of all social classes that desire to listen to a democrat- for he is no social democrat who forgets in practice that 'the communists support every revolutionary movement',that we are obliged for that reason to expound and emphasize general and democratic tasks before the whole people,without for a moment concealing our socialist convictions. He is no social democrat who forgets in practice his obligation to be ahead of all in raising,accentuating and solving every general democratic question." (Lenin,What is to be done)

In Ethiopia, the broad masses have raised basic democratic demands and it is the task of every revolutionary to sharply formulate these,rouse the people to struggle for these democratic rights and make revolutionary use of these rights.The demand for the freedom of organizations must also be viewed in this respect.We do not demand the freedom of organizations for the mere sake of demanding it,but in order that the people percieve and exercise this right.This is the

crucial aspect that our acher guzoists over-look. On the one hand they demand the freedom of organizations for the people, while on the other hand they refuse to call upon the non-proletariat oppressed CLASSES to make use of this freedom. A better testimony for the bankrupt and reactionary line of acher guzoism can't be found.

The resolution of the 14th. Congress of ESUE, which takes into account the democratic character of the movement and the imperative strivings of the different classes to be organized in the struggle against feudalism and imperialism, states,

"7. The present situation in our country demands that the labouring masses be organized. Specially the working class should be organized. The oppressed classes and nationalities, the oppressed moslem religion, the oppressed woman and all oppressed social groups must organize themselves.

8. Consequently it is the duty of students and intellectuals to integrate themselves with the labouring masses and help them create organizations. As far as our Union is concerned the content of our propaganda and our activities should be: -to propagate the necessity of the constitution of the working class party in the first place, and with it, of parties and organizations of all other oppressed classes social groups and nationalities."

The resolution of the 14th. Congress of ESUE which theoretically correctly resolves the problems of organizations has four essential aspects, which can be summarized as follows:-

- 1.- It takes account of a most important task of this period, which revealed itself as the weakest side of the people's struggle. i.e. the lack of organizations. Thus it has drawn the correct lessons from the historical experiences of the February Movement.
- 2.- The indispensability of a working class party is duly recognized and this organization is given especial emphasis.
- 3.- It calls for the political organization of the oppressed classes and thereby takes into account the broad democratic content of the struggle.

- 4.- The call for organizations is not abstractly posed but as explicitly pointed out, as a call for the organized struggle against feudalism and imperialism.

As opposed to the political line of ESUE, the political wisdom of the opportunist wing in our movement consists of ignoring and being indifferent to the demands of the non-proletariat broad masses. As they stated it, the political organization of the oppressed classes, apart from that of the working class, is of no concern to them- it is none of their business. If the other oppressed classes are organized, well and good. If not, too bad. (See minutes of the 14th. Congress of ESUE!)

This preaching of the indifference of the proletariat to the struggles and demands of the other struggling oppressed classes, this passivity towards their organization, particularly at a time when the beginnings of political organizations in Ethiopia are being felt, -can only mean opposing the hegemony of the proletariat. The proletariat cannot achieve hegemony in the revolution if it is busy only with itself and ignores the struggle of the other oppressed classes. History is full of examples of such 'wiseacre's as our acher guzoists. One is strongly reminded of the economists, who, during the period of the building of the Russian Social Democratic Party, sought to reduce and narrow the scope of the social democratic activities, in that they preached that Marxists ought to exclusively be concerned with the workers movement. In his struggle against these Economists Lenin clearly formulated the task of revolutionaries as follows:

"The proletariat must not regard the other classes and parties as 'one reactionary mass'. On the contrary, it must take part in all political and social life, support the progressive classes and parties against the reactionary classes and parties, support every revolutionary movement against the existing system, champion the interest of every oppressed nationality or race, of every persecuted religion, of the disfranchised sex, etc."

These words of Lenin imbue the ESUE resolution. The experiences of the democratic revolutions in this century teach us that indifference to the struggle of the non-proletariat oppressed classes is an opportunist principle and is tantamount to giving up the revolution. The attitude of ESUE to the struggles of the non-proletariat democratic classes, and their strivings to get organized can be summarized as follows:

- a) We cannot be indifferent to the demands of the people for the freedom of organization. Moreover, this demand for the right of organization is not an abstract slogan. It represents the burning desire of the people to enter the political arena and it is our imperative democratic task to call upon the people to fight for this right and make use of it.
- b) The more the non-proletariat classes are organized and thus able to carry out the struggle more effectively against feudalism and imperialism, all the more better for the revolution and for the proletariat. The struggle of these classes objectively weakens the common enemy.
- c) We can not be indifferent to the question of how these classes are to be organized. It's our duty to help them be organized in a way conducive to the revolutionary struggle, ex. political peasant organizations instead of simple economic peasant organizations etc. This is a valuable lesson we learn from the experiences of the peoples' democratic countries in Europe and Asia.

Let us try to concretize our position. In Ethiopia, we find the peasantry being engaged in a bitter struggle against its feudal overlords. Our attitude towards the peasant's struggle would not be condescending, we would not ignore it nor tell the peasantry to wait until it's organized by a future marxist party. On the contrary, we'll encourage the peasantry in his

struggle, call upon its to get organized as to carry out the struggle more effectively and see it as our task to help promote the peasant's struggle in every way possible. Or let us take the Jimma experience. This glorious and historic deed of the people of Jimma illustrated vividly the weakest spot of the peoples' movement - its unorganized character and spontaneity. This spontaneity was among the factors that contributed to the fall of the administrative committee of the city installed by the people. Here too, we won't neglect the organisational needs of the people, but rather actively support the peoples' strivings to get organized.

Now let's turn over and deal with the objections of the Acher Guzoists to the resolution of ESUE and their notions regarding the question of organisation. But first a couple of preliminary remarks. Firstly, the positions we'll now be dealing with are the expressed official views of the ESUNA leadership and the "Federationists". Secondly, we have conscientiously tried to sift out the main arguments of the Acher Guzoists and not to capitulate on the various foolish remarks made by representatives of this line. We hope that the readers are aware of the difficulty of this task since we have to do with opponents that change their positions like gloves. But fortunately we have the minutes of the 14 Congress of ESUE and the various publications and documents of Acher Guzoism which provided us with the materials.

The position taken by the Bulletin, the political organ of Acher Guzoism, to the effect that the "era of the necessity of organizations is outmoded" we think is extremely dangerous and reactionary. To talk such nonsense at a time when the

political organisations of the broad masses are needed more than ever is sheer betrayal of the revolution. One of the favorite arguments of the special emphasis lent to the question of organisations goes as follows: The mighty upsurge and mass character of the peoples' struggle has compensated and made up for the lack of organizations! No gentlemen, the reverse is true. The more mightier the movement became, the more it engulfed wider sections of the population and threw them into thick of the struggle, the greater was the necessity of and the need felt for organizations.

Furthermore, our acher guzoists object to the ESUE resolution on organizations with the ridiculous argument that it includes the danger of the organisation of a fascist party. This is what one would call spineless philistinism. For

a) the ESUE resolution clearly calls upon the oppressed classes to get organized for the struggle against feudalism and imperialism. Acher Guzoism reads into this call the danger of supporting the organization of a fascist party. Quite remarkable reading abilities, one would say!

b) it only proves that these people (Acher Guzoists) don't have the slightest idea of the essence of Fascism (apart from the mere idea that implies repression) in the countries of the third world. In Ethiopia, the bureaucratic bourgeoisie builds the social basis of fascism. This class was (and still is) organized around and within the state apparatus. It's an oppressor class and builds one of the targets of the democratic revolution. We call upon the oppressed classes to get

organised in the struggle against the bureaucratic capitalist class, this vector of fascism in Ethiopia. The Acher Guzoists see in this call the danger of a fascist party being organized. Indeed friends, we do talk a different language. One thing for sure, it vividly shows how serious acher guzoism really is about revolution.

We've seen how erroneous and reactionary Acher Guzoism's condescending and indifferent attitude to the strivings of the non-proletarian oppressed classes to get organized is. Acher Guzoism rejects the call for the organisation of the non-proletarian classes and will exclusively agitate for the organisation of a working class party. It would be worthwhile to deal with the arguments of Acher Guzoism in this respect and its pretty peculiar conception of a working class party. Listen to this: (The following was also by the way, wildly acclaimed by the ESUNA delegate at the 14th ESUE Congress)

"What's there a working class party. We ask there what characteristics does it there have. It's anti-feudal and anti-democratic. It safeguards the interest of other classes. It means its democratic. If it's there democratic party it means that it lines up all the anti-imperialist and anti-feudalist classes under it. And it safeguards the interests of all these. It embraces these and it is not necessary to view it as the party would safeguard the interests of the working class apart from those of the other classes."

The above is not a casual remark, but carefully worded position statements forwarded by the elected representatives of Acher Guzoism during the taperecorded sessions of the Congress. So after all what Acher Guzoism wants is a mish-mash organisation of the different classes - a so-called working class party that safeguards and protects the interests of all the democratic classes. Working class party in name, which in reality an or-

ganizational ensemble of the different classes. The same Menshivik litany against which Lenin had to contend, all over again. We state categorically: the position of Acher Guzoism is out and out reactionary. It's only intent is to harness and exploit the proletariat for the alien class interests of the petty bourgeoisie/bourgeoisie. This organizational subservience and the community of interests between the proletariat and the other democratic classes can only help keep the working class as an appendage to the bourgeoisie.

We have oft repeated that Acher Guzoism represents the interests of the class enemies of the working class - of the upwards striving bourgeoisie/petty bourgeoisie. Strategically, it demies the need of a long protracted struggle, i.e. people's war - the only possible venue for the hegemony of the proletariat. Politically, with its slogan for a caretaker government, it appeals upon the workers and the laboring masses to help the bourgeoisie come to power. Organizationally, it appeals to the community of interests between the working class and the other democratic classes and calls for their common organization - for the enslavement of the working class to the bourgeoisie. This is the balance of our experiences with Acher Guzoism.

ESUE gives special emphasis to the organisation of a working class party - a party of the proletarian avantgarde - and to this end the working class must be independently organized from the other classes. Not community of interests, but the continual emphasis on the antagonism of the proletarian interests to those of the other classes of society (we intently choose this sharp formulation). During the democratic revolution, the working class must not forget for a moment, the contradiction between its interests and those of its allies - it must constantly point it out. The working class must preserve its independence and not be swallowed up by the general democratic movement.

Only in that it can maintain its organisational, political and ideological independence will the the working class be enabled to attain the hegemony of the revolution. Regarding the significance of the independent organization of the proletariat, Marx wrote 125 years ago (during the 1849/50 revolutionary period) the following!

"At the present moment, when the democratic petty-bourgeois are everywhere oppressed, they preach in general unity and reconciliation to the proletariat, they offer it their hand and striver for the establishment of a large opposition party, which will embrace all shades of opinion in the democratic party, that is, they strive to entangle the workers in a party organization in which general social-democratic phases predominate, behind which their special interests are concealed and in which the particular demands of the proletariat may not be brought forward for the sake of beloved peace. Such a union would turn out solely to their advantage and altogether to the disadvantage of the proletariat. The proletariat would lose its whole independent, laboriously achieved position and once more sink down to being an appendage of official bourgeois democracy. This union must therefore, be most decisively rejected. (Karl Marx, Address of the CC to the CL)

Finally, we sum up the three different positions regarding the question of organization current in the Ethiopian scene:

The reactionary position: advocated by the military committee, its ilk and like. These elements are opposed to the organization of the broad masses and are actively striving through different means to stifle the peoples' struggle. Their main intent, is to win time, in order to be able to consolidate their position and create conditions favorable

to the rise of political parties and organization of the counter-revolutionary classes. The main thrust of this policy is to carry out the inevitable changes in a way disadvantageous to the peoples' struggle and at the expense of the people.

The opportunist position:- represented by the ESUNA leadership, acher guzoists and petty-bourgeois revolutionists. This tendency is characterized by its inability to grasp the socio-economic and political content of the present struggle and thereby falls in gross errors. From the premises of an abstract counterposition between the people and their oppressors, this tendency reaches the conclusion that what the peoples of Ethiopia need is a single political party, that encompasses all the oppressed classes, i.e., the people. This is erroneous in two respects:

- a) it overlooks the fact that the notion "people" is an abstraction - indeed a historical one- of the different oppressed classes in a given society, and
- b) that during the democratic revolution, the classes that constitute the "people", have antagonistic interests, which cannot be resolved within the framework of a single political organization.

Moreover, such an organization, based on the "community of interests of the different oppressed classes" can only mean one thing- to turn the proletariat in an appendage of the bourgeoisie.

The arguments of this line are borrowed from the arsenal of the Mensheviks, who also during the 1905 Revolution propagated the organization of a "general All-Russian Opposition"- a common organization of the oppressed classes, which would have meant the selling-out of the interests of the working class.

Lenin, and the Bolsheviki, combatted this opportunism incessantly and exposed it thoroughly.

The revolutionary position: This position was taken by the ESUE at its 14th Congress. We are pleased to hear that the left-wing within CELU has taken a similar position as evidenced by the english editorial of the newspaper 'Yeserategna Demts' (July/Aug.). The recent resolution of USUAA too, corresponds to this position, although we are obliged to mention, the USUAA delegation to the 2nd. Federation Congress was explicitly opposed to this revolutionary line. Living revolutionary experience confirms the correctness of the stand taken by ESUE. We will fight unswervingly along this path, and everywhere support the strivings of the broad masses to organize the struggle and we shall incessantly fight for the independent organization of the working class - the class designated to lead the democratic revolution.

THE QUESTION OF WORKING CLASS PARTY IN ETHIOPIA

The organization of a working class party constitutes the primary task of revolutionary Marxists in Ethiopia today. This task is more than ever imperatively actualized by the fundamental problems of the revolution posed during the present struggle and whose solution builds the condition for the progress of the revolutionary struggle. In other words, the further development and progress of the present revolutionary struggle is inseparably linked with the formation of a proletarian party. As the last issue of Tiglachen Zena pointed out, the question reform or revolution, can be definitively decided in favour of the line of revolution only when the proletarian party is constituted and leads the struggle. Hence the importance we attribute to this question.

But then what is a proletarian party? Briefly stated the proletarian party is the expression of the unity of Marxist-Leninist theory with the working class movement. A proletarian party is the conscious vector of the unconscious process for the emancipation of the working class. (II Congress of the RSDLP) The unity of these two moments, Marxist theory and the working class movement, forms the proletarian party.

"...but theory also becomes a material force as soon as it has grasped the masses.... As philosophy finds its material weapon in the proletariat, so the proletariat finds its spiritual weapon in philosophy." (Marx-in 'Contribution to the critique of Hegel's philosophy of right.)

This thought was succinctly expressed by Lenin as he said, "Without revolutionary theory there can be no revolutionary movement."

Marxists have always viewed it therefore, as one of their essential tasks to bring about the fusion of theory with the practice of the working class movement. Historically speaking, socialist theory and the working class movement arise under different circumstances, and exist for a given period of time independent of each other, side

by side. The historical experiences of the working class movement show that the proletariat on its own, can develop only trade unionist consciousness, while the theory of socialism is the product of the different philosophical, historical and economic theories elaborated by the educated representatives of the ruling classes. In Ethiopia too, we find the study of the socialist theory undertaken by intellectuals in the form of study circles to a very great extent independent of the working class movement. Therefore, if the working class in our country is to be conscious of its conditions - if it is to be class conscious - it is necessary that socialist theory be transmitted to it from outside via revolutionary Marxists. But before dealing with this problematic and its resolution within the Ethiopian context, let us first try to sketch the historical origins and development of a proletarian party and attempt to characterize it.

The world proletariat had to first cover a long and difficult journey before it was able to understand its particular (sectional!) class interests in a capitalist society. In the beginning of capitalist development, the workers had no idea of the causes of their desperate condition. They thought that the machines were the ones responsible for their economic ruin and their enslavement together with their wives and children in the prison called factory. No wonder that the workers, who at that time were mostly scattered and not class conscious, resorted to wrecking machines and burning factories down.

With the turn of the 19th. Century, a mass movement against machines, commonly called the Luddite movement, arose in England, the leading capitalist nation of the day. In response, the English bourgeoisie resorted to military action and parliament promulgated a law which foresaw capital punishment for the destruction of machines. Gradually, the working masses of England and of the other capitalist countries began to realize that not the machines but

rather the capitalist system was their enemy.

With the progress of industry, the working class grew numerically and became organizationally stronger. The big factories, the same working conditions due to the standardization of norms and the application of machinery and the continually rising exploitation and pauperization of the working class, created the condition for the gradual union of the ranks of the proletariat and led to common actions. The workers founded, often illegally, organizations for mutual support in the common struggle for the improvement of their economic and working conditions and for the carrying out of strikes. The capitalist factory became a school of discipline and organization for the proletariat.

In the first half of the 19th. Century, the English proletariat went for the first time independently into action in the arena of political struggles. The Chartist movement was the first independent political appearance of the working class. The chartists carried on the struggle for universal suffrage, annual election of parliament, etc. for several years. At its peak, the Chartist movement was able to mobilize more than five million workers for its demands. However, the English bourgeoisie was able to repress this historical movement of the proletariat.

In July 1848, the French proletariat arose against its bourgeoisie. The July insurrection ended in defeat. This heroic uprising of the French proletariat was drowned in a sea of blood. The Chartist movement as well as the July insurrection ended in defeat primarily because the working class had still no uniting, purposeful and disciplined party with a clear program - and because these struggles did not set up themselves the task of conquering political power and build the dictatorship of the proletariat.

The necessity of a party appeared vividly with the experience of the Paris Commune. On the 18th of March, 1871 the workers

of Paris staged an uprising, expelled the bourgeoisie out of the city, smashed the bourgeois state machinery in Paris and in its stead established popular state organs, which embryonically represented the dictatorship of the proletariat. However, the Parisian proletariat lacked a well organized, united revolutionary party, that would have been able to lead the masses to victory. The "heaven stormers" were beaten, because they did not have such a party and did not succeed in establishing links with the peasantry. The Commune was overthrown and oppressed - thousands of communards executed or tortured to death.

In the course of decades, the struggle of the workers of single factories, professions and localities transformed itself into mighty battles - clashes between workers and capitalists - encompassing the workers of a whole country. Gradually, it became clear that it was necessary to have a firm, and revolutionary party of the proletariat with closed ranks.

The working class movement of every land has its particularities, its own character and everywhere assumes different forms. Nevertheless, the way of the proletariat and the party is everywhere basically the same, - it is the road of transition from the single isolated struggles and spontaneous economic mass struggles to the conscious political struggle and the formation of an independent political party of the working class. Presently, the Ethiopian working class finds itself along this path too.

The historical transition of the revolutionary movement of the proletariat from spontaneity to consciousness, organization and formation of an independent political party didn't occur accidentally or spontaneously. It was the result of the conscious unity of the spontaneous workers movement with revolutionary theory, a unity which gave the spontaneous movement a clarity of perspective, cognition of the historical tasks of the proletariat and political

organization. In this respect, it is the greatest historical merit of Marx and Engels that they united scientific socialism with the spontaneous workers' movement, lending it thereby organization and consciousness.

In countries where the spontaneous workers' movement was not able to fuse revolutionary theory, the proletariat remained without^a revolutionary leadership and its movement was weak, opportunistic and subordinated to the interests of the bourgeoisie (for instance, in England). Marx and Engels organized in 1847 the first proletarian party, the "Bund der Kommunisten". In 1864 they founded the international party of the proletariat, the "International Working Men Association". Marxism gave the spontaneous and unorganized workers' movement the necessary organization and consciousness, bound the two moments into an inseparable whole of the activities of revolutionary proletarian parties.

With Lenin we have the proletarian party of the new type, - whose elements were born in the struggle against the opportunistic abscesses of the worker parties of the Second International. The proletarian party - the Bolshevik type - is not a mere opposition party within the framework of capitalist commodity production, i.e., not a reformist party, but a party geared to lead and organize the revolutionary mass struggle.

The particularities of a Leninist party can be enumerated as follows:

1) The working class party is the advanced detachment of the working class. The party is composed of the most progressive elements of the working class, of "that section which pushes all others forward" (Marx). It is the detachment that is best able to represent the general interests of this class and to this end is equipped with the knowledge of scientific socialism.

The party is the general staff, the political leader of the class and the masses. It is not only the advanced detachment

but also part of the class, characterized by the close constant and inseparable connection with the class. The understanding that the party is a part of the class, but not congruent and identical to it is a fundamental tenet of socialist theory. To blur this distinction between party and class - as acher guzoism does - is to sink in the mire of opportunism.

2) The party is the organized detachment of the working class. It carries the spirit of discipline, and plan, the spirit of organization and preservation into the class. The party is "not merely a sum total, but a single system of the different party organizations," whereby the lower levels are subordinate to the higher instances. The party is organized on the basis of illegal work combined with the most different forms of legal struggles.

3) The party is the highest form of class organization. It stretches its influences over all other organizations of the working class, strives to closely approximate these and lead them.

4) The party is the most important instrument of the dictatorship of the proletariat. The party is "an instrument in the hands of the proletariat for achieving the dictatorship when that has not yet been achieved and for consolidating and expanding the dictatorship when it has already been achieved."

5) The party is the unity of will and action, that is, it is incompatible with the existence of fractions. The necessary discipline for this can be achieved on the basis of consciousness and voluntariness.

6) The party becomes strong in purging itself of opportunistic elements. The party must constantly be on the alert and purge itself of the petty-bourgeois elements, that inevitably, "in one way or another penetrate into the party and introduce the spirit of hesitancy and opportunism, the spirit of demoralization and uncertainty".

7) The party must be armed with the weapon of criticism and self-criticism. This is the most powerful weapon to prevent the party

from degenerating, to educate the party members and maintain internal party democracy.

"The party is invincible when it is not afraid of criticism and self-criticism, when it does not belittle the mistakes and deficiencies of its work, when it educates and teaches the cadres by means of these mistakes in party work and when it understands to correct these mistakes in time."

A party that fulfils the above conditions and constantly strives to put the principles of Bolshevization (Theses of the enlarged executive of the communist international 1925), in practice will be able to rally around the broad masses and lead the democratic revolution.

How can such a party come about in Ethiopia?

It is clear that such a party does not fall from heaven, nor is it the voluntaristic decision of a couple of intellectuals to organize themselves with the sign-board "Workers party of Ethiopia". Just as much as societies have their own laws of development, so does also the formation of a workers party have its own lawfulness. Fundamentally, as already stated in the beginning it is the product of the unity of the objective process (working class movement) and the subjective moment (theory of scientific socialism). The historical conditions for this unity and the existence of a working class party are:

- a) The existence of scientific socialism
- b) The existence of the workers movement
- c) The existence of a socialist movement

These conditions are more or less, in varying degrees, existent in Ethiopia. The existence of a socialist movement, however, is still relatively undeveloped. Indeed to become a socialist, or rather to think of oneself as being socialist is the mode of the day - but a real socialist movement has yet to flourish. One important factor that has hindered the development of the socialist

thought in Ethiopia, is the preponderance of pseudo-marxist literature in the anglo-american countries, which builds the main theoretical stuff for a great deal of the Ethiopian left. The theoretical distortion of Marxism à la 'Monthly Review', or for that matters the New Left Review and so on have contributed their part of damage in the crystallization of socialist thought in Ethiopia. The struggle against the new Leftism and its variants is an indispensable condition for the victory of Marxist ideology.

The study of socialist theory, as already remarked, has been in Ethiopia to a very great extent under-taken in the form of study circles. The historical necessity of the existence of such study circles can be sought in and derived from the conditions of the development of the working class, which Lenin characterized as follows.

"Undoubtedly, it is something that could only be possible in a young and immature workers movement in the country in question... it is not enough to condemn the old circle spirit - its significance in the special circumstances of the past period must be understood. The circles were necessary in their day and played a positive role. In an autocratic state, especially in the situation created by the whole history of the Russian revolutionary movement, the socialist workers party could not develop except from those circles. And the circles, close knit, exclusive groups uniting a very small group of people and nearly always based on personal friendship, were a necessary stage in the development of socialism and the workers movement in Russia." (Lenin, C.W. Vol 13, p. 105)

In other words, the existence of study circles is a typical symptom that accompanies the rise of the workers' movement - the process, of the constitution of the working class. The insight into the historical necessity of study circles, however, does in no way nor must serve as their justification. Although circles have their positive side, their restrictedness, amateurism, narrow scope of activity, etc., are a hindrance to the development of the working class movement. The dissolution of the

various circles into one, strong and united party is an aim every Marxist must struggle for. This task is also on the order of the day in Ethiopia.

On the other hand, the working class in Ethiopia has made a tremendous progress since its appearance on the scene a few decades ago. It has presently reached a stage, where it has constituted as a class and as an independently moving historical force. During the February movement, the working class stepped into the political scene for the first time as a class, accomplishing a transition from single and isolated struggles to the class struggle in the real sense of the term, i.e., class against class. Nevertheless, in due recognition of this tremendous progress, one can not overlook the fact that the Ethiopian working class will always remain under the tutelage of bourgeois influence as long as it is not independently organized under the banner of a Marxist party. The historical experiences of the world working class movement sufficiently attest to this fact. In Germany, for example, the working class remained so long an appendage of the bourgeoisie until it was independently organized by Lassalle. In China, too, the working class was follower of the bourgeoisie, ex. during the 1911 Revolution, until it was independently organized by the Communist Party of China. In Ethiopia, the independent organization of the working class under its party is the foremost task of revolutionary Marxists and a precondition for the further advance of the revolution.

The process of building the working class party would then have the following two intertwined aspects.

- 1) The conscious unity of the worker's movement with Marxist theory - the transmission of Marxism to the working class. It is a task that can be done with the available propaganda circles.
- 2) The conscious fusion, sifting and smelting of the different circles in to one unitary whole.

The main content of these inseparable task is the

crystalization of an ideologically mature, steadfast and disciplined core of revolutionary Marxists, primarily, from the ranks of the working class.

" The proletarian avantgarde is ideologically won. That is the main thing. Without this prerequisite one cannot even take the first step towards victory." (Lenin C.W. Vol 131)

Of the three basic periods in the life span of a party we are in the period of the formation of the vanguard phalanx, of winning over ideologically the avantgarde of the proletariat - and here is where revolutionary Marxists in Ethiopia have to direct their attention in this period. They must concentrate their energy on the industrial proletariat, that part of the working class which is most susceptible to socialism, and win over its best elements. With this task in mind, the way of forming a party assumes clearer contours. The way of decreeing it, of a formal unity of the various available circles and of installing party organs is incorrect and inexpedient. Rather, according to Lenin, to establish a party means to establish and consolidate unity among Marxists, which in its very nature can not be decreed, "or be brought about by a decision, say of meeting of representatives; it must be worked for". The establishment and consolidation of unity among Marxists would then mean:

- a) To bring about a solid ideological unity among Marxists, and to this end create a common literature, i.e. newspapers and periodicals.
- b) The development of a 'socialist post' - the networks of a newspaper that will maintain contact with all centers of the movement.

To bring about this ideological unity, which is the basis of the formation of a working class party in Ethiopia, would be the task of a revolutionary newspaper. A newspaper that would reflect the different sides of the movement and establish a connection between these. It is a valuable weapon of agitation and would also help illumine the path forward. Moreover, as a forum of

discussion, it would help assess the different tendencies within the working class movement, afford a discussion and combat erroneous views. In other words, as the spokesman of the movement, the newspaper would concentrate on the best element of the movement around it and help achieve a solid ideological unity on the major questions of the revolution. This task of achieving a solid ideological unity is inseparably bound with and serves the practical struggle to win over the proletarian vanguard. The ideological unity on the basis of scientific socialisms can be won only as a result of the theoretical and practical struggles against the different bourgeois tendencies within the worker's movement - primarily reformism, revisionism and petty-bourgeois revolutionism. With attainment of a solid ideological unity among the Marxists, the formation of a proletarian party will not be far off!

We conclude, with the call upon all dedicated and serious Marxists, to grasp this main link of the chain of tasks, and take these concrete steps towards the formation of a working class party.

Mohamed Yusuf

የአርማኛ ደንብ በየገጽ ላይ ለመጻፍ ጊዜ በአርማኛ ደንብ የተደረገ የተያተረ -
መጽሐፍ ላይ ጋ በላላገጥ ለመገዛት የሚረዱ ሁሉ በመጽሐፍ ገጽ ላይ ለመጻፍ
ለገለበጥ ለገጥላለን፡፡ - መጽሐፍ ገጽ